

พื้นที่ระหว่าง
The Space Between

ยุปีต้า ละอองเงิน

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์
วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2568

พื้นที่ระหว่าง

ยูปีต้า ละอองเงิน

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2568

The Space Between

Ubeeda La-ongngoen

Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement
For Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking
Poh-Chang Academy of Arts
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

2025

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์
เรื่อง พื้นที่ระหว่าง
เสนอโดย นางสาวยุปีต้า ละอองเงิน
รหัสนักศึกษา 4641070841124
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์

ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์
.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลดา ชาญประสพผล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....กรรมการกรรมการ
(อาจารย์วรพงษ์ อรุณเรือง) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง)

.....กรรมการกรรมการ
(รองศาสตราจารย์พัลลภ ว่างบอน) (อาจารย์สุรัชย์ อุดมมัน)

.....กรรมการกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรางคณา ฝั่มน้กิจ) (อาจารย์ทัศนะ ก้อนดี)

.....กรรมการ
(อาจารย์รัตนา สุจริต)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัฐ บุญทรง)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพาะช่าง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

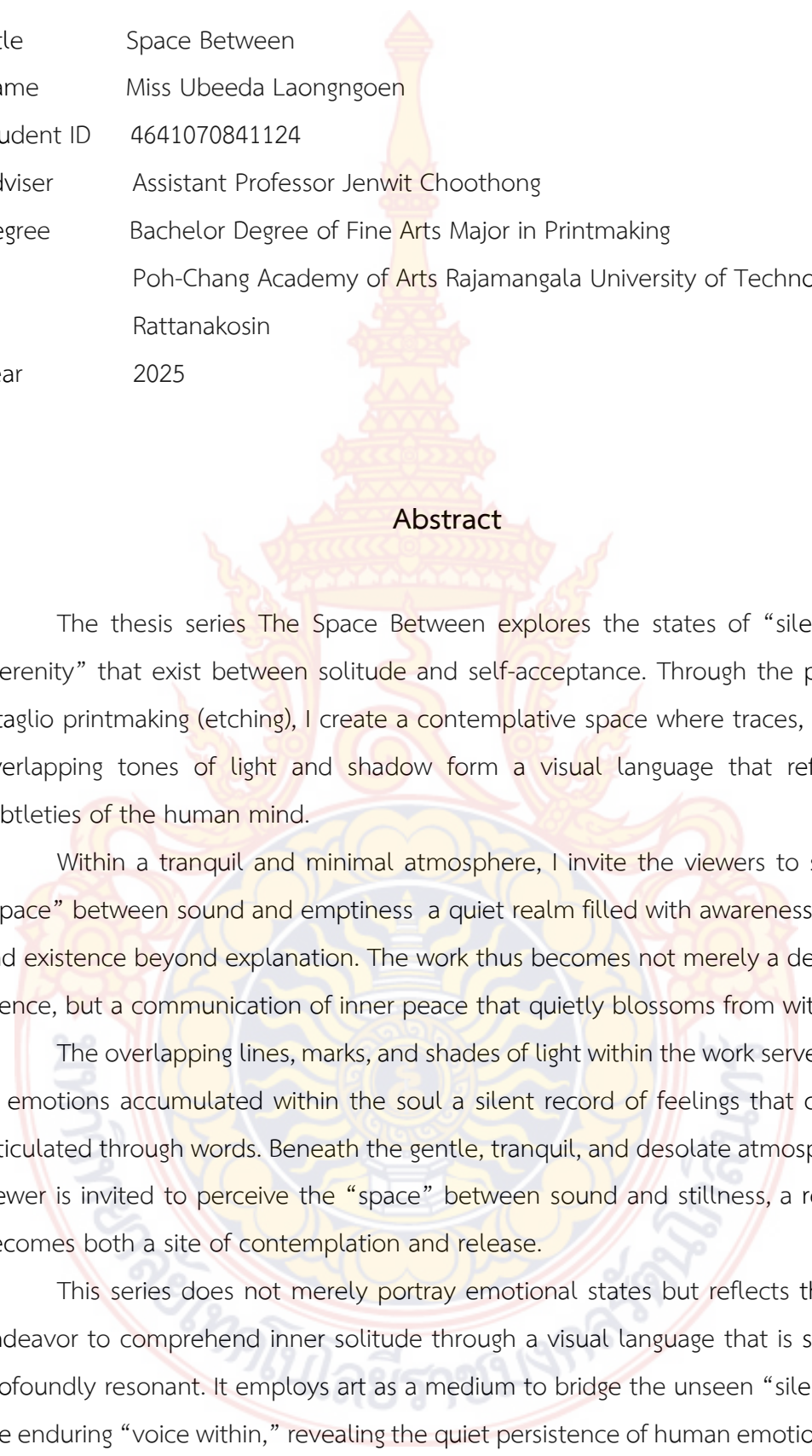
หัวข้อเรื่อง	พื้นที่ระหว่าง
นักศึกษา	นางสาวยุปีต้า ละอองเงิน
รหัสนักศึกษา	4641070841124
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง
หลักสูตร	ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด พื้นที่ระหว่าง (The Space Between) ถ่ายทอดการสำรวจภาวะของ “ความเงียบ” และ “ความสงบ” ที่ดำรงอยู่ระหว่างความโดดเดี่ยวกับการยอมรับตัวตนของมนุษย์ ข้าพเจ้าใช้กระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) เพื่อสร้างพื้นที่แห่งการไตร่ตรอง ทั้งด้วยร่องรอยเส้น และระนาบแสงเงาที่ซ้อนทับกัน เกิดเป็นภาษาทางสายตาที่สื่อถึงความละเอียดอ่อนของจิตใจ

ภายใต้บรรยากาศที่สงบและเรียบง่าย ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมสัมผัส “ช่องว่าง” ระหว่างเสียงและความว่าง พื้นที่เล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยการรับรู้ ความนิ่ง และการดำรงอยู่โดยไม่จำเป็นต้องอธิบาย ผลงานจึงมิใช่เพียงการบันทึกภาพความเงียบ หากแต่เป็นการสื่อสารถึงความสงบที่งอกงามจากภายใน เส้น รอยขีด และเงาแสงที่ซ้อนทับกันไปมาในผลงาน เปรียบเสมือนร่องรอยของอารมณ์ที่ทับถมอยู่ภายในใจ เป็นการบันทึกความรู้สึกเงียบงันที่ไม่อาจถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำ ภายใต้บรรยากาศที่อ่อนนุ่ม เงียบสงบ และแว้งว่าง ผู้ชมจะสัมผัสถึง “ช่องว่าง” ระหว่างเสียงและความว่าง ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งพื้นที่ของการใคร่ครวญและการปลดปล่อย

ผลงานชุดนี้มิได้เพียงบอกเล่าภาวะทางอารมณ์เท่านั้น แต่ยังสะท้อนความพยายามของผู้สร้าง ในการทำความเข้าใจกับความสงบภายในตนเอง ผ่านภาษาทางศิลปะที่เรียบง่ายแต่เปี่ยมด้วยน้ำหนักทางความรู้สึก เป็นการใช้องค์ศิลปะเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงระหว่าง “ความเงียบ” ที่มองไม่เห็น กับ “เสียงในใจ” ที่ยังดำรงอยู่ไม่รู้ดับ

Title	Space Between
Name	Miss Ubeeda Laongngoen
Student ID	4641070841124
Adviser	Assistant Professor Jenwit Choothong
Degree	Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking Poh-Chang Academy of Arts Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Year	2025

Abstract

The thesis series The Space Between explores the states of “silence” and “serenity” that exist between solitude and self-acceptance. Through the process of intaglio printmaking (etching), I create a contemplative space where traces, lines, and overlapping tones of light and shadow form a visual language that reflects the subtleties of the human mind.

Within a tranquil and minimal atmosphere, I invite the viewers to sense the “space” between sound and emptiness a quiet realm filled with awareness, stillness, and existence beyond explanation. The work thus becomes not merely a depiction of silence, but a communication of inner peace that quietly blossoms from within.

The overlapping lines, marks, and shades of light within the work serve as traces of emotions accumulated within the soul a silent record of feelings that cannot be articulated through words. Beneath the gentle, tranquil, and desolate atmosphere, the viewer is invited to perceive the “space” between sound and stillness, a realm that becomes both a site of contemplation and release.

This series does not merely portray emotional states but reflects the artist’s endeavor to comprehend inner solitude through a visual language that is simple yet profoundly resonant. It employs art as a medium to bridge the unseen “silence” with the enduring “voice within,” revealing the quiet persistence of human emotion beyond the boundaries of speech.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ครอบครัว ที่เป็นแรงสนับสนุนสำคัญในทุกช่วงเวลา ทั้งในยามสุขและยามเหน็ดเหนื่อย รวมถึง เพื่อนๆ และผู้ร่วมงานทุกคน ที่คอยอยู่เคียงข้าง มอบความเข้าใจและแรงใจให้ข้าพเจ้าเดินทางมาถึงจุดนี้

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา และ คณาจารย์ทุกท่านแห่งวิทยาลัยเพาะช่าง ที่เมตตาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง และถ่ายทอดประสบการณ์อันมีค่าตลอดระยะเวลาของการเรียนรู้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงความหมายของการสร้างสรรค์ศิลปะอย่างแท้จริง

และในตอนท้ายของถ้อยคำนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณ “ใครบางคน” ที่แม้จะไม่ได้อยู่ใกล้ แต่ยังคงเป็นแรงบันดาลใจ ในทุกลมหายใจของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เพราะความทรงจำ ความศรัทธา และความอบอุ่นที่ได้รับจากเขา ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของ The Space Between ระหว่าง “ความเจ็บ” และ “ความสงบ” ที่ข้าพเจ้าตามหา

ยุปีต้า ละอองเงิน

คำนำ

รายงานศิลปนิพนธ์เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประจำปี การศึกษา 2568 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ร่องลึก ภายใต้ แนวคิดเรื่อง “พื้นที่ระหว่าง” (The Space Between) ที่มนุษย์มักเผชิญอยู่ในช่วงเวลาแห่งการหยุด นิ่งและทบทวน

ผลงานชุดนี้สะท้อนความรู้สึกที่เกิดขึ้นในระหว่างการเดินทางภายในจิตใจ การได้อยู่ตาม ลำพังไม่ใช่เพียงความว่างเปล่า หากแต่เป็นช่วงเวลาที่เปิดให้เราได้พบกับเสียงที่แผ่วเบาที่สุด เสียงของ ตนเอง การสร้างสรรค์จึงมิใช่เพียงกระบวนการทางศิลปะ แต่ยังเป็นการค้นหาความหมายของ “การมี อยู่” อย่างสงบ โดยเนื้อหาในเล่มนี้นำเสนอในส่วนของที่มาจากแนวความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยา ทางอารมณ์

ขอให้รายงานเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า “ความเงียบ” ไม่ได้หมายถึงการขาดเสียง แต่คือเสียงภายในที่รอให้เราฟัง เสียงของความสงบ ความเข้าใจ และความเป็นมนุษย์ในที่สุด

ยุปีต้า ละอองเงิน

สารบัญ

หน้า

ปกในภาษาไทย.....	ก
ปกในภาษาอังกฤษ.....	ข
หน้าอุนุมัติ.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญ (ต่อ)	ณ
สารบัญ (ต่อ).....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
สารบัญภาพ (ต่อ).....	ฏ
สารบัญภาพ (ต่อ).....	ฐ
สารบัญภาพ (ต่อ).....	ฑ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
แนวคิดของการสร้างสรรค์.....	3
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	3
ด้านเนื้อหา.....	3
ด้านรูปแบบ.....	4
ด้านเทคนิค.....	4
ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์.....	4
แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	7
อิทธิพลจากแนวคิดและสภาพแวดล้อม.....	7

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
อิทธิพลจากศาสนา.....	7
อิทธิพลจากสังคมและวัฒนธรรม.....	9
อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว.....	10
อิทธิพลจากวิถีชีวิตริมสายน้ำ.....	11
อิทธิพลศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual Art).....	13
อิทธิพลทางศิลปกรรม.....	15
แอนน์ มาจิล (Anne Magill).....	15
เอ็ดเวิร์ด ฮอปเปอร์ (Edward Hopper).....	17
วิลเฮล์ม แฮมเมอร์ชอย (Vilhelm Hammershøi).....	19
บทที่ 3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์.....	21
ขั้นตอนประมวลความคิดที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	21
ขั้นตอนการประมวลความคิดที่แสดงออกทางรูปธรรม.....	21
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	22
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	26
การสร้างสรรค์แบบร่าง.....	34
ขั้นตอนการขยายภาพร่าง.....	40
ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์.....	40
ขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์.....	41
ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching).....	42
ขั้นตอนการเขียนไขเพื่อสร้างน้ำหนัก.....	46
ขั้นตอนการกันพื้นที่ด้วยสีชอร์คเชื่อน้ำมัน.....	48
การพัฒนาเทคนิคการกันพื้นที่ด้วยดินสอไขผสมน้ำมัน.....	49
ขั้นตอนการปิดพื้นที่ด้วยวานิชสีดำชั้นสุดท้าย.....	51
ขั้นตอนการล้างทำความสะอาดแม่พิมพ์.....	52
ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ.....	53
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	60
ด้านเนื้อหาและแนวคิด.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ด้านลักษณะรูปแบบของผลงาน.....	61
การนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์.....	61
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	67
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 “The Space Between: Silence”.....	67
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 “The Space Between: Standing Still”.....	69
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3 “The Space Between: Becoming”.....	71
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 “The Space Between: Arrival”.....	73
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	77
ประวัติผู้เขียน.....	82

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพหนังสือคัมภีร์อัลกุรอาน.....	8
2 ภาพหนังสือคำสอนจากนะฮฺญุลบะลาเฆาะฮฺ.....	8
3 ภาพระหว่างการเดินของข้าพเจ้า.....	9
4 ภาพหลุมศพ แสดงถึงวาระสุดท้ายของโลกใบนี้.....	10
5 ภาพถ่ายริมหน้าต่างบ้านของข้าพเจ้า.....	11
6 ภาพถ่ายริมหน้าต่างบ้านของข้าพเจ้า.....	12
7 ภาพถ่ายริมหน้าต่างบ้านของข้าพเจ้า.....	12
8 ภาพถ่ายริมหน้าต่างบ้านของข้าพเจ้า.....	13
9 ภาพแสดงผลงานศิลปะเชิงแนวคิดของ Joseph Kosuth.....	14
10 ภาพแสดงผลงานศิลปะเชิงแนวคิดของ Sol LeWitt.....	14
11 ภาพศิลปิน แอนน์ มาจิล (Anne Magill).....	15
12 ผลงานของ แอนน์ มาจิล (Anne Magill) “Walking the Land”.....	16
13 ภาพศิลปิน เอ็ดเวิร์ด ฮอปเปอร์ (Edward Hopper).....	17
14 ผลงานของ เอ็ดเวิร์ด ฮอปเปอร์ “The Pleasures of Sadness”.....	18
15 ภาพเหมือนศิลปิน วิลเฮล์ม แฮมเมอร์ชอย.....	19
16 ผลงานของ วิลเฮล์ม แฮมเมอร์ชอย “Rest”.....	20
17 ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 1 “Before The Space Between”.....	22
18 ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 2 “Where I Once Sat”.....	23
19 ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 3 “The Presence Of Waiting”.....	24
20 ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 4 “Before It Became Quiet”.....	25
21 แม่พิมพ์ทองแดง (Copper Plate).....	28
22 กระดาษวาดภาพ (Sketch Paper).....	28
23 กล้องถ่ายภาพ (DSLR Camera).....	28
24 เหล็กปลายแหลมและเหล็กกลม.....	28
25 ตู้รอยผงเลือดมังกร.....	28
26 ตะแกรงสำหรับย่างแม่พิมพ์.....	29
27 กรดสำหรับกัดทองแดง (Ferric Chloride Acid).....	29

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
28	อ่างสำหรับแช่กรด (Tray).....	29
29	วานิชดำ (Type-P).....	29
30	เทปกาวพีวีซี (Masking Tape PVC).....	29
31	ฟูกันหรือแปรงขนอ่อนสำหรับทาน้ำมันวานิชดำ.....	30
32	กระดาษทรายน้ำ.....	30
33	น้ำยาล้างจาน.....	30
34	น้ำส้มสายชู.....	30
35	ซีอิ้วขาว ซีอิ้วดำ.....	30
36	เกลือป่น.....	31
37	เครื่องเป่าลมร้อน.....	31
38	น้ำมันสน.....	31
39	ทินเนอร์.....	31
40	เศษผ้า.....	31
41	แท่นพิมพ์แบบลูกกลิ้งหมุน.....	32
42	กระดาษพิมพ์ฟาเบรียอานโน (Fabiano).....	32
43	ผ้าสักหลาด (Woolen Fabric).....	32
44	กระดาษปฐูฟ (Proof Paper).....	32
45	หมึกพิมพ์ (Etching Ink).....	32
46	เกรียงสำหรับผสมหมึกพิมพ์.....	32
47	ยางปาดหมึกพิมพ์ (Squeegee).....	33
48	กระดาษลอกลาย (Trace Paper).....	33
49	กระดาษกาวน้ำ.....	33
50	กระดาษไม้สำหรับซึ่งผลงาน.....	33
51	กระบอกล้างน้ำ.....	33
52	ลูกกลิ้งยาง (Rubber Brayer).....	33
53	ภาพถ่ายเพื่อเป็นแนวทางการทำแบบร่าง.....	34
54	ภาพถ่ายเพื่อเป็นแนวทางการทำแบบร่าง.....	35

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
55	ภาพถ่ายเพื่อเป็นแนวทางการทำแบบร่าง.....	35
56	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	36
57	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	37
58	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	38
59	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	39
60	ขั้นตอนการจัดเพื่อเตรียมแม่พิมพ์.....	40
61	ขั้นตอนการทาวานิชดำ.....	41
62	ขั้นตอนการคัดลอกลายลงบนแม่พิมพ์.....	42
63	ขั้นตอนการคัดลอกลายลงแม่พิมพ์ด้วยเหล็กปลายแหลม.....	42
64	ขั้นตอนการกัดกรด.....	43
65	ขั้นตอนการโรยเล็ดมังก.....	43
66	ขั้นตอนการย่างแม่พิมพ์.....	44
67	ตารางแสดงค่าน้ำหนัก.....	45
68	ขั้นตอนการเขียนไขสร้างน้ำหนัก.....	46
69	ขั้นตอนการแช่แม่พิมพ์ลงในน้ำกรด.....	47
70	ภาพแสดงหลังจากเขียนไขครบ 1 นาที.....	47
71	การกั้นพื้นที่ด้วยสีชอร์คเชื่อน้ำมัน.....	48
72	ย้ายการกั้นพื้นที่ด้วยสีชอร์คเชื่อน้ำมัน.....	49
73	การผสมระหว่างเศษดินสอไขและน้ำมันสน.....	50
74	การกั้นพื้นที่ด้วยการผสมระหว่างเศษดินสอไขและน้ำมันสน.....	50
75	การปิดพื้นที่ด้วยวานิชดำ.....	51
76	ขั้นตอนการล้างทำความสะอาดแม่พิมพ์.....	52
77	ขั้นตอนการล้างทำความสะอาดแม่พิมพ์.....	53
78	ขั้นตอนการผสมสี.....	54
79	ขั้นตอนการอัดหมึกด้วยนิ้ว.....	54
80	ขั้นตอนการขับหมึกออก.....	55

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
81	ขั้นตอนการใช้กระดาษลอกลายเช็ดหมึก.....	55
82	ขั้นตอนการหมักกระดาษ.....	56
83	ขั้นตอนการนำกระดาษเข้าแท่นพิมพ์.....	56
84	ขั้นตอนการพิมพ์ด้วยแท่นพิมพ์โลหะ.....	57
85	ขั้นตอนการเปิดกระดาษพิมพ์.....	58
86	ขั้นตอนการติดกระดาษพิมพ์ลงบนแผ่นไม้.....	58
87	ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์.....	59
88	ภาพแสดงทัศนธาตุเส้น.....	62
89	ภาพแสดงทัศนธาตุแสงและเงา.....	63
90	ภาพแสดงทัศนธาตุของพื้นที่ว่าง.....	64
91	ภาพแสดงท่าทางการสื่อสาร.....	65
92	ภาพแสดงพื้นผิวของผลงาน.....	66
93	ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1.....	68
94	ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2.....	70
95	ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3.....	72
96	ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 4.....	74
97	โปสเตอร์นิทรรศการ ศิลปนิพนธ์.....	78
98	ปกสูจิบัตร.....	79
99	บัตรเชิญ.....	79
100	ภาพถ่ายติดผลงาน.....	80
101	ภาพถ่ายกับอาจารย์ที่ปรึกษา.....	80
102	บรรยากาศภายในงาน.....	81
103	ภาพถ่ายกับประธาน.....	81

บทที่ 1

บทนำ

ในจังหวะชีวิตที่หมุนเร็วขึ้น บางช่วงเวลาถูกทิ้งไว้ข้างหลังอย่างเสียดแทง โดยที่เราอาจไม่ทันสังเกตว่ามันเคยมีความหมายเพียงใด ทั้งในเมืองและในชุมชนเล็กๆ บางครั้งความเรียบง่ายและความสงบที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน กลายเป็นสิ่งที่หายากขึ้นเรื่อยๆ ท่ามกลางจังหวะชีวิตที่เร่งรีบ เราอาจลืมไปว่า “การได้หยุดนิ่ง” หรือ “การได้เฝ้าอยู่กับตัวเอง” ก็เป็นส่วนสำคัญของชีวิตไม่แพ้ความสำเร็จที่ใคร ๆ ก็คาดหวัง

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงเวลาหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่ในบ้านเกิด สถานที่ที่ควรเป็นพื้นที่แห่งความสบายใจ ความคุ้นเคย และความผูกพันในอดีต หากแต่ในความเป็นจริงนั้นกลับต่างออกไป ข้าพเจ้าต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม และจิตใจของผู้คนรอบข้าง ที่ทำให้รู้สึกแปลกแยก เหนือ และไม่มั่นคง ความอัดอั้นในพื้นที่ที่เคยเป็น “บ้านเกิด” กลายเป็นจุดเริ่มต้นของคำถามภายในใจว่า “แล้วความสงบที่แท้จริงของเรานั้นอยู่ที่ไหนกันแน่” ความรู้สึกเหล่านี้ได้กลายมาเป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในภาคเรียนที่ผ่านมา ภายใต้ความคิด “บ้านปลายชีวิต” ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความหวังที่จะมีชีวิตที่เรียบง่ายและสงบสุขในช่วงท้ายของชีวิต เป็นภาพสะท้อนของความปรารถนาเล็กๆ ๆ ที่อาจดูธรรมดาแต่สำหรับข้าพเจ้าแล้วคือความฝันอันสูงค่า ฝันที่จะได้มีพื้นที่แห่งความเงียบสงบได้ใช้ชีวิตอย่างอ่อนโยนกับตัวเองและศาสนา และได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีการแข่งขันหรือกดดันใด ๆ

ความเงียบ ความว่าง หรือแม้แต่ช่วงเวลาที่ไม่มีความสำคัญ จึงเริ่มกลายเป็นพื้นที่ปลอดภัยเป็นที่วางใจที่ทำให้ได้ฟังเสียงภายในของตัวเองมากขึ้น ข้าพเจ้ามองว่าความไม่สมบูรณ์ ความไม่ชัดเจนหรือแม้แต่ความเปราะบางทางอารมณ์คือสิ่งที่มีคุณค่าในตัวเอง เพราะสิ่งเหล่านี้คือความจริงของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเริ่มตั้งคำถามกับภาพจำของ “ความสำเร็จ” และ “ชีวิตที่ดี” ที่ถูกตีกรอบไว้ในสังคม และหันกลับมามองช่วงเวลาธรรมดา สถานที่เงียบไป หรือแม้แต่ความรู้สึกเฉยชาในชีวิตประจำวัน ว่าอาจเป็นความงามในแบบที่ไม่ต้องการคำอธิบาย

ต่อเนื่องจากแนวความคิดดังกล่าว ในเทอมปัจจุบันข้าพเจ้าจึงเลือกถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ “ระหว่างทาง” ช่วงเวลาที่เรายังเดินอยู่ ยังเปลี่ยนแปลง ยังพลัด ยังไม่เข้าใจตัวเองดีพอ ช่วงเวลาที่บางครั้งเรา

ต้องฝืนใจกับสิ่งที่ไม่พอใจ และเรียนรู้จะยอมรับมัน โดยไม่ล้มเลิกความตั้งใจที่จะเดินต่อไป เส้นทางระหว่างจุดเริ่มต้นและปลายทาง ไม่ได้มีเพียงแค่การเคลื่อนผ่าน แต่เต็มไปด้วยบางสิ่งที่ทับซ้อนกันอย่างเจือจาง ทั้งสิ่งที่ยังค้างอยู่ และสิ่งที่ค่อย ๆ เลือนหาย”

ในบริบทของศาสนาอิสลาม ความสงบในความหมายหนึ่ง ไม่ได้เกิดจากการไม่มีสิ่งรบกวน แต่เกิดขึ้นแม้ในขณะที่บางสิ่งยังคงดำเนินอยู่ เป็นสิ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ประทานแก่ผู้ศรัทธาที่หันกลับไปหาพระองค์ด้วยหัวใจที่อ่อนโยนและมั่นคง (As-Sakinah) ซึ่งหัวใจนั้นจะไม่หวั่นไหวต่อสิ่งในดunya (โลกนี้) เพราะมันรู้ที่พึงพิงของมันอย่างแท้จริง จากจุดเล็ก ๆ ของความไม่พอใจ ข้าพเจ้าจึงเริ่มสร้างงานที่ย้อนกลับมาทบทวนชีวิต เห็นความสำคัญของความเรียบง่าย ความพอเพียง และการอยู่ร่วมกับความรู้สึกที่หลากหลายอย่างซื่อตรง งานภาพพิมพ์เหล่านี้จึงไม่ใช่เพียงภาพวาด แต่เป็นการสื่อสารด้วยภาษาของหัวใจ ถ่ายทอดอารมณ์ในความเจือจางที่อัดแน่น และการตั้งคำถามถึงคุณค่าของความสงบในโลกที่วุ่นวาย

การสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ จึงเป็นเสมือนกระบวนการทบทวนและสำรวจภายใน เป็นการใช้องค์ประกอบทางอารมณ์ที่ไม่สามารถพูดออกมาได้โดยตรง และเป็นการแสวงหาพื้นที่เล็ก ๆ ที่ “ความสงบ” ยังสามารถดำรงอยู่ได้ภายใต้ความวุ่นวายของโลกภายนอก ซึ่งไม่เพียงแต่ข้าพเจ้าเท่านั้นที่เผชิญกับความรู้สึกนี้ แต่ยังสะท้อนถึงสภาวะร่วมของผู้คนอีกมากมายในสังคมปัจจุบัน หากผู้ชมได้หยุดมองงานของข้าพเจ้า แล้วรู้สึกสงบแม้เพียงครู่หนึ่ง ได้ย้อนกลับไปฟังเสียงของหัวใจตนเองหรือได้ทบทวนทางชีวิตที่ผ่านมา นั่นก็เพียงพอแล้วสำหรับสิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะส่งผ่านงานศิลปะนิพนธ์ชุด “The Space Between”

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่ถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวในการแสวงหาความสงบในจิตใจผ่านภาพของสถานที่และเหตุการณ์ระหว่างทางในชีวิต โดยเน้นอารมณ์ที่เปราะบาง หรือความเจือจางที่ดูธรรมดา แต่แฝงด้วยความหมายในตัวเอง
2. เพื่อสื่อความหมายเชิงนามธรรมให้กลมกลืนกับพื้นที่ ทิวทัศน์ และตัวบุคคล
3. เพื่อศึกษาวิธีการใช้เทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ในการสร้างพื้นผิวและน้ำหนักของภาพ ที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของความเปราะบาง ความเหงา และความสงบอย่างละเอียดอ่อนผ่านการควบคุมเส้น การกักรัดค่าน้ำหนัก และการใช้พื้นผิว (Texture) สามารถถ่ายทอดบรรยากาศของเรื่องราวในผลงาน

แนวคิดของการสร้างสรรค์

แนวคิดของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “The Space Between” ตั้งอยู่บนความเข้าใจและการยอมรับใน “ช่วงเวลาระหว่างทาง” ของชีวิต ซึ่งแม้จะไม่ได้เป็นปลายทางหรือจุดมุ่งหมายสุดท้าย แต่กลับเป็นช่วงเวลาที่สำคัญในการทำความเข้าใจตนเอง ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดสภาวะบางอย่างที่เกิดขึ้นภายใน ซึ่งไม่สามารถอธิบายได้อย่างตรงไปตรงมา แต่รับรู้ได้ผ่านบรรยากาศและความเงียบ เช่น ถนนที่ถูกใช้ซ้ำทุกวัน ริมน้ำที่นิ่งกว่าความคิด หรือสถานที่ที่ผู้คนผ่านไปโดยไม่หยุดมอง เป็นช่วงเวลาที่ไม่มีการอยู่ตรงนั้น แต่บางสิ่งยังคงอยู่ หรือแม้แต่การรอคอยบางอย่าง จึงถูกแสดงออกผ่านภาพตัวบุคคล หรือผลงานในบางชิ้นก็ไม่มีบุคคลใดเลย เพื่อเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้เฝ้าสังเกตและตีความด้วยความรู้สึกของตนเอง

การสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการสร้างบรรยากาศและการใช้พื้นที่ในภาพให้สื่อความรู้สึกอย่างกลมกลืน ไม่ใช่แค่เพื่อเล่าเรื่อง แต่เพื่อให้ผู้ชมได้สัมผัสอารมณ์อย่างช้า ๆ ลึก ๆ และค่อย ๆ เกิดความเข้าใจต่อตนเองไปพร้อมกับผลงาน ทั้งนี้ยังเป็นกระบวนการเยียวยาของตัวข้าพเจ้าเองในการยอมรับความจริงของชีวิตที่ไม่อาจควบคุมทุกสิ่งได้ แต่สามารถพบความสงบเล็ก ๆ ได้แม้ในระหว่างเส้นทางที่ไม่สมบูรณ์ผลที่คาดว่าจะได้รับคือการที่ผู้ชมสามารถเข้าถึงมิติภายในของตนเองผ่านภาพที่เปิดกว้าง ไม่ตัดสิน และปล่อยให้การตีความเป็นอิสระตามประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่ถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวในการแสวงหาความสงบในจิตใจผ่านภาพของสถานที่และเหตุการณ์ระหว่างทางในชีวิต โดยเน้นอารมณ์ที่เปราะบาง หรือความเงียบที่ดูธรรมดา แต่แฝงด้วยความหมายในตัวเอง
2. ได้สื่อความหมายเชิงนามธรรมให้กลมกลืนกับพื้นที่ ทิวทัศน์ และตัวบุคคล
3. ได้ศึกษาวิธีการใช้เทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ในการสร้างพื้นผิวและน้ำหนักของภาพ ที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของความเปราะบาง ความเหงา และความสงบอย่างละเอียดอ่อนผ่านการควบคุมเส้น การกักรดค่าน้ำหนัก และการเลือกใช้พื้นผิว (Texture) ที่สามารถถ่ายทอดกับบรรยากาศของเรื่องราวในผลงาน

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ด้านเนื้อหา เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ส่วนตัวและการไตร่ตรองเรื่องราวที่ผ่านเข้ามาตามบริบทของความเปลี่ยนแปลงทั้งในสังคมเมืองและชีวิตส่วนตัว รวมถึงการพิจารณาคำสอนของอิสลาม โดยเนื้อหามุ่งถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และความเปราะบางทางจิตใจที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต ผ่านเหตุการณ์และสถานที่ในระหว่างทางที่พบเจอ ไม่ว่าจะเป็นความเจ็บปวดในช่วงเวลาเร่งรีบ ความเหงาท่ามกลางผู้คน หรือความไม่สมบูรณ์แบบที่แฝงความงดงามอยู่ในนั้น ผลงานจึงพยายามชี้ให้เห็นถึงความสงบที่อาจซ่อนอยู่ในสิ่งธรรมดา เป็นการยอมรับตัวเองและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในแบบที่มันเป็น โดยใช้วิธีการสื่อสารทางทัศนศิลป์ที่เรียบง่าย แต่มุ่งเน้นการชี้นำความรู้สึกอย่างลึกซึ้ง

ด้านรูปแบบ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการทางทัศนศิลป์ในรูปแบบศิลปะภาพพิมพ์ 2 มิติ ด้วยแนวทางศิลปะแบบเหมือนจริง (Realistic) เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และสภาวะภายในจิตใจผ่านภาพเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการจัดองค์ประกอบภาพให้เกิดมิติของบรรยากาศและความลึกซึ้งทางอารมณ์ภาพของบุคคลในสภาวะนิ่ง เจ็บ หรืออยู่ระหว่างทาง ถูกนำเสนอในลักษณะกายภาพที่ให้ความรู้สึกเหมือนจริง แต่ในขณะเดียวกันยังเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้ตีความในเชิงนามธรรม สื่อถึงความเปราะบาง ความเว้าแหว่ง และความสัมพันธ์ของบุคคลกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว รูปแบบจึงมุ่งหมายให้ผู้ชมไม่เพียงแต่ “มองเห็น” ตัวละครในภาพเท่านั้น แต่ยัง “รู้สึก” ไปด้วยกับบรรยากาศและสภาวะนั้นด้วย

ด้านเทคนิค เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์คือ ภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างภาพโดยการกัดกรดลงบนแม่พิมพ์โลหะเทคนิคนี้เหมาะสมกับแนวทางของเนื้อหา เพราะสามารถแสดงลายเส้นที่ละเอียด เปราะบาง และลึกซึ้งได้เป็นอย่างดี รวมถึงค่าน้ำหนัก เข้ม กลาง อ่อน ดำที่ช่วยสื่อสารความรู้สึกเจ็บ ว่าง และเศร้าอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งการเลือกใช้ภาพพิมพ์ร่องลึก ยังทำให้สามารถจัดการกับน้ำหนักของเส้นและแสงเงาได้อย่างแม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับความตั้งใจของผู้สร้างที่ต้องการเน้นอารมณ์ของ “พื้นที่ระหว่างทาง” มากกว่าการเล่าเรื่องอย่างชัดเจน การควบคุมการพิมพ์แต่ละครั้งยังสะท้อนถึงการยอมรับในความไม่แน่นอนและความเฉพาะตัวในแต่ละชิ้นผลงาน

ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

1. การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้อง ศึกษางานศิลปะของศิลปินที่มีแนวทางคล้ายคลึงกัน ทั้งด้านอารมณ์และการใช้พื้นที่ เช่น ผลงานของ vilhelm hammershøi รวมถึงศิลปินร่วมสมัยคนอื่น ๆ ที่เน้นบรรยากาศ ความว่างเปล่า หรือการสื่อสารผ่านเส้นอย่างละเอียดซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาทัศนศิลป์ของตนเองให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. การเก็บข้อมูลภาคสนามและบันทึกความรู้สึกส่วนตัว ใช้การเดินทางหรือการเฝ้าสังเกตสภาพแวดล้อมรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในบ้านเดิม สถานที่ที่เคยพบความรู้สึกโดดเดี่ยว หรือจุดที่เคยรู้สึกสงบ เพื่อจดบันทึกอารมณ์ ภาพร่าง และถ่ายภาพเก็บไว้เป็นข้อมูลต้นแบบ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ส่วนตัวกับผลงานที่ต้องการสื่อสาร

3. การพัฒนาแนวคิดและองค์ประกอบภาพ ในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ข้าพเจ้าอ้างอิงแนวคิดจากหลัก จิตวิทยาเชิงอารมณ์ (Emotional Psychology)¹ โดยให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดอารมณ์ภายใน เช่น ความเปราะบาง ความเจ็บ และความโดดเดี่ยว ผ่านบรรยากาศที่เกิดจากองค์ประกอบภาพ ไม่ว่าจะเป็นช่องว่าง แสงเงา หรือท่าทางของตัวบุคคลภายในภาพ

นอกจากนี้ยังได้รับแรงบันดาลใจจากแนวคิดความงามแบบ Wabi-Sabi² ซึ่งให้คุณค่ากับความไม่สมบูรณ์แบบ ความเรียบง่าย และความเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา แนวคิดนี้ช่วยหล่อหลอมให้ผลงานมีลักษณะของความพอดี ไม่มากเกินไป ไม่น้อยไป และเปิดพื้นที่ให้ความเจ็บและความว่างเปล่าได้มีเสียงของตนเอง

4. การสร้างแม่พิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ร่องลึก นำแบบที่พัฒนาขึ้นมาถ่ายทอดลงบนแผ่นโลหะ (เช่น ทองแดง) โดยใช้กรรมวิธีของเทคนิค Etching ได้แก่ การเตรียมแผ่นโลหะ การล้าง การขีดลายเส้น การกัดกรด ตลอดจนการอัดสีลงบนแม่พิมพ์และการปรับแต่งรายละเอียด เพื่อให้ลายเส้นมีความคมชัดหรือตรงกับอารมณ์ที่ต้องการสื่อ

5. การจัดวางและนำเสนอผลงาน คัดเลือกผลงานที่มีความสมบูรณ์และสื่อสารแนวคิดได้ชัดเจน มาจัดเรียงเป็นชุด ๆ อย่างมีลำดับ พร้อมตั้งชื่อและเขียนคำอธิบายประกอบบางส่วน เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจและสัมผัสอารมณ์ร่วมได้ โดยเปิดโอกาสให้มีการตีความอย่างเป็นอิสระ

6. การเผยแพร่และสะท้อนผลลัพธ์ นำผลงานแสดงต่ออาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และรับฟังการตีความที่หลากหลาย เพื่อทบทวนผลลัพธ์ทั้งด้านเทคนิค เนื้อหา และความรู้สึกที่ส่งไปถึงผู้ชม พร้อมเก็บข้อมูลไว้ใช้ในการพัฒนางานสร้างสรรค์ในอนาคต

แหล่งข้อมูลที่น่ามาใช้ในการสร้างสรรค์

1. ประสบการณ์ส่วนตัวและสภาพแวดล้อมรอบตัว หนึ่งในแหล่งข้อมูลหลักของงานชุดนี้คือประสบการณ์ของข้าพเจ้าในการใช้ชีวิตในบ้านเดิม ท่ามกลางสังคมที่เปลี่ยนไป ส่งผลให้เกิดความรู้สึก

¹ Paul Ekman, (2019), June 27). "Emotions Revealed: Recognizing Faces and Feelings to Improve Communication and Emotional Life." (New York: Times Books, 15

² Leonard Koren, (2025), October 16). "Wabi-Sabi for Artists, Designers, Poets & Philosophers." California: Imperfect Publishing, 7

อ่อนไหว ว่างเปล่า และความต้องการแสวงหาความสงบอย่างเจียบงัน ประสบการณ์เหล่านี้ถูกบันทึกในรูปแบบของความรู้สึก ภาพถ่ายและภาพร่างต้นแบบ (Sketch) เพื่อใช้เป็นพื้นฐานของเนื้อหาและองค์ประกอบภาพ

2. ภาพถ่ายและสเก็ตช์จากการสังเกตสถานที่จริง ข้าพเจ้าได้เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ เช่น ทางเดิน ท่าเรือ หรือบริเวณที่ให้ความรู้สึกสงบ เพื่อเก็บภาพถ่าย และทำภาพร่างในสถานการณ์จริง เพื่อให้สามารถถ่ายทอดบรรยากาศ ความเปลี่ยวเหงา หรือความสงบที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้นๆ ได้อย่างใกล้ชิด

3. คำสอนจากอิสลามเกี่ยวกับความสงบและการยอมรับในลิขิตของพระเจ้า อิสลามสอนให้มนุษย์เข้าใจว่า ชีวิตบนโลกนี้เป็นการเดินทางชั่วคราว ทุกสิ่งที่พบเจอไม่ว่าจะดีหรือร้าย ล้วนเป็นบททดสอบจากพระเจ้า เพื่อเตรียมจิตวิญญาณให้เข้มแข็งและถ่มทนต่อสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ ดังนั้น การวางใจในอัลลอฮ์ คือสิ่งที่ข้าพเจ้ายึดถือในขณะที่สร้างสรรค์ผลงาน ภาพที่ดูเจียบ เปลี่ยว หรือเว้งว่างในผลงานจึงไม่ใช่สัญลักษณ์ของความสิ้นหวัง แต่เป็นการเปิดพื้นที่ให้เกิด “ความสงบที่มาจากการยอมรับ”

อีกทั้งคำว่า สะกินะฮ์³ ที่ปรากฏในอัลกุรอานหลายแหล่ง ยังหมายถึง ความสงบสุขที่อัลลอฮ์ประทานให้ผู้มีศรัทธาในช่วงเวลาที่ยากลำบาก ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าต้องการสร้างงานที่ไม่ได้เพียงแค่แสดงภาพของความทุกข์หรือความว่างเปล่า แต่ยังแฝงด้วยความหวัง ความอ่อนโยน และการอยู่ร่วมกับความจริงอย่างมีศรัทธา

นิยามศัพท์เฉพาะ

สะกินะฮ์ (Sakinah) เป็นคำในภาษาอาหรับที่ปรากฏในอัลกุรอานหลายแห่ง หมายถึง “ความสงบสุขที่ประทานจากอัลลอฮ์” ซึ่งไม่ใช่เพียงความเจียบหรือความนิ่งทางกายภาพ แต่เป็นสภาวะสงบเย็นในหัวใจที่เกิดจากการยอมรับและวางใจในพระประสงค์ของพระองค์

³ Seyyed Hossein Nasr. (1987). “Islamic Art and Spirituality”. Albany: State University of New York Press, 15-30

บทที่ 2

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

สำหรับข้าพเจ้า งานศิลปะไม่เคยเกิดขึ้นลอย ๆ แต่มักมีรากฐานมาจากความรู้สึก หรือภาพจำบางอย่างที่ค่อย ๆ สะสมในใจ บางครั้งเป็นเหตุการณ์ที่พบเจอเอง บางครั้งเป็นเรื่องราวของคนอื่น แต่ทั้งหมดล้วนหล่อหลอมให้เกิดภาพและความหมายเฉพาะตัว ผลงานชุดนี้ก็เช่นกัน แนวคิดของมันเกิดจากการสังเกตและรับรู้ความรู้สึกของข้าพเจ้าและผู้คนที่อยู่ระหว่าง “การเดินทาง” ทั้งที่เป็นการเดินทางจริงและการเดินทางภายในใจ

แรงบันดาลใจของข้าพเจ้าไม่ได้มาจากเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง แต่เกิดจากการสังสมจากหลายด้าน ทั้งประสบการณ์ชีวิต บริบททางสังคม ศาสนา ศิลปะและผลงานที่ชื่นชอบ รวมถึงแนวคิดเชิงจิตวิทยาและปรัชญาที่มีอิทธิพลต่อการมองโลก บทนี้จึงเป็นการเล่าถึงอิทธิพลเหล่านั้น ที่ค่อยหล่อหลอมให้เกิดผลงานชุดนี้ขึ้นมา

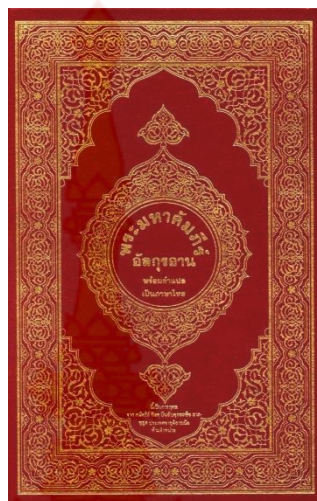
อิทธิพลจากแนวคิดและสภาพแวดล้อม

อิทธิพลจากศาสนา

ศาสนาเป็นรากฐานสำคัญที่กำหนดวิถีคิด วิถีสองโลก และการใช้ชีวิตของข้าพเจ้า หลักคำสอนในศาสนาอิสลามได้หล่อหลอมให้มองทุกสิ่งด้วยความหมายและคุณค่า ไม่เพียงแต่ในแง่ของการปฏิบัติศาสนกิจ แต่ยังรวมถึงมุมมองต่อความงาม ความไม่สมบูรณ์ และความเปลี่ยนแปลงของชีวิต

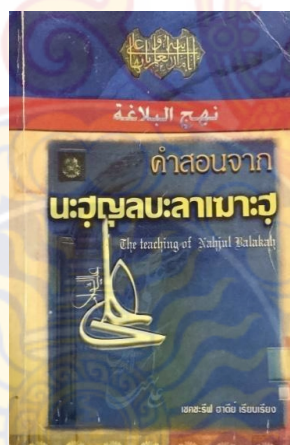
แนวคิดเรื่อง สะกีนะฮ์ (Sakinah) หรือความสงบที่มาจากอัลลอฮ์ เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานที่มีบรรยากาศอ่อนโยน แผ่ความนิ่งและความสงบ แม้จะอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ผันผวน ขณะเดียวกัน แนวคิดเรื่อง อามานะฮ์ (Amanah) หรือความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมาย ก็ทำให้ข้าพเจ้ามองว่าการสร้างงานศิลปะไม่ใช่เพียงการทำเพื่อความงาม แต่เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกและการสื่อสารที่มีคุณค่าแก่ผู้ชม

ในผลงานนี้ แม้ภาพจะไม่ได้เป็นการเล่าพิธีกรรมโดยตรง แต่หัวใจมันแฝงความหมายจากหลักศรัทธา การยอมรับความไม่แน่นอนของชีวิต การพึ่งพาพระผู้เป็นเจ้าในทุกย่างก้าว และการมองเห็นความงามในความไม่สมบูรณ์แบบ

ภาพที่ 1 ภาพหนังสือคัมภีร์อัลกุรอาน เข้าถึงเมื่อ 11 สิงหาคม 2568

ที่มา : <https://sarhaan.com/ab/th-the-holy-quran-and-the-translation-of-the-meaning-of-the-thai-language/>

ภาพที่ 2 ภาพหนังสือ คำสอนจาก นะฮฺญุลบะลาเฆะฮฺ

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

นะฮฺญุลบะลาเฆะฮฺ คือทางนำและเป็นคำสอนที่จะให้แนวทางแห่งการดำเนินชีวิตของมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์ และครอบคลุมทุกด้าน ดังนั้นคุณค่าของตำราเล่มนี้ไม่สามารถประเมินค่าได้ และยังเป็นอมตะในจิตใจของข้าพเจ้าตลอดกาล

อิทธิพลจากสังคมและวัฒนธรรม

การเติบโตและใช้ชีวิตในสังคมที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ และวิถีชีวิต ได้หล่อหลอมให้ข้าพเจ้ามีมุมมองที่กว้างและยืดหยุ่นต่อความแตกต่าง การอยู่ในพื้นที่ที่ผู้คนมีวิถีคิดและการใช้ชีวิตไม่เหมือนกัน ทำให้ข้าพเจ้าสนใจเรื่อง “ตัวตน” และ “ความหมาย” ที่แต่ละคนมอบให้สิ่งรอบตัว

ภาพผลงานของข้าพเจ้า ไม่ได้ถูกออกแบบเพื่อแทนตัวข้าพเจ้าเพียงผู้เดียว แต่เป็นภาพตัวแทนของบุคคลหนึ่งที่อยู่ในช่วงการเดินทางของชีวิต อาจเป็นใครก็ได้ที่ผู้ชมเลือกจะเห็นและตีความ

สภาพสังคมในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความเร่งรีบ การแข่งขัน และความคาดหวัง ได้ทำให้ข้าพเจ้าหันกลับมาสนใจ “ช่วงพัก” หรือ The space between ช่วงเวลาที่เรายังไม่ถึงจุดหมาย แต่ก็ยังไม่จากจุดเริ่มต้น ความรู้สึกนี้สะท้อนอยู่ในโทนและบรรยากาศของงาน ที่ทั้งว่างเปล่าและเต็มไปด้วยความหมายในเวลาเดียวกัน

ภาพที่ 3 ภาพระหว่างการเดินของข้าพเจ้า

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว

การทำงานของข้าพเจ้าเกิดจากการเดินทางทั้งทางกายและทางใจข้าพเจ้า ในหลายช่วงเวลาของชีวิต ข้าพเจ้ามักพบว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์ที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอน บางครั้งเป็นความเจ็บงัน บางครั้งเป็นความเหงาที่ไม่สามารถอธิบายได้ การเก็บเกี่ยวประสบการณ์เหล่านี้ ทั้งจากเหตุการณ์จริงและความทรงจำที่เลือนราง ทำให้เกิดเป็นภาพในหัว ซึ่งค่อย ๆ ถูกถ่ายทอดออกเป็นผลงานสร้างสรรค์

ประสบการณ์การทำงานศิลปะในอดีต โดยเฉพาะความล้มเหลวหรือผลงานที่ไม่เป็นไปตามคาด ก็มีส่วนหล่อหลอมงานชิ้นนี้เป็นอย่างสำคัญ ความท้าทายในการใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะร่องลึก (Etching) ที่ต้องอาศัยความอดทนและการลองผิดลองถูก ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ความไม่สมบูรณ์แบบ และสามารถสร้างเสน่ห์ได้ในตัวเอง

ผลงานจึงไม่เพียงเป็นภาพของสถานที่หรือบุคคลหนึ่งแต่เป็นแรงบันดาลใจของการเติบโตภายใน ที่บอกเล่าด้วยความซื่อสัตย์ต่อความรู้สึก ทั้งความเปราะบาง ความสงบ และช่วงพักระหว่างการเดินทาง เป็นพื้นที่ที่บางครั้งเรามองข้าม แต่กลับเต็มไปด้วยความหมายที่ซ่อนอยู่

ภาพที่ 4 ภาพหลุมศพ แสดงถึงวาระสุดท้ายของโลกใบนี้

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

อิทธิพลจากวิถีชีวิตริมสายน้ำ

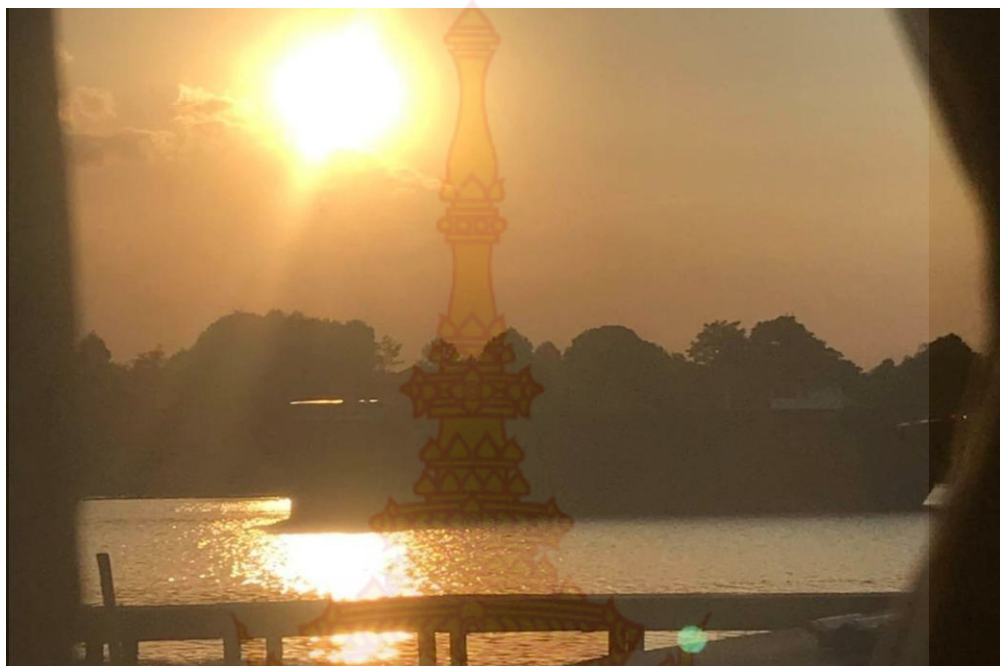
การเติบโตท่ามกลางบรรยากาศที่ตั้งอยู่ริมสายน้ำ เป็นเสมือนรากฐานทางความรู้สึกที่ค่อย ๆ ก่อขึ้นโดยไม่รู้ตัว เสียงคลื่นน้ำเบา ๆ ผสานกับเสียงเรือไม้ที่ค่อย ๆ แล่นผ่าน กลายเป็นจังหวะของชีวิต ภาพของแสงแดดยามเช้าสะท้อนระยิบระยับบนผิวน้ำ กลิ่นไอของลมเย็นที่พัดผ่าน และการเปลี่ยนสีของท้องฟ้าในแต่ละช่วงเวลา เป็นภาพจำที่ฝังลึกอยู่ในความทรงจำ

บรรยากาศเหล่านี้สอนให้เข้าใจถึงความงามของความเรียบง่ายและการเคลื่อนไหวที่ไม่เร่งร้อน รวบรวมกับธรรมชาติค่อย ๆ บอกเล่าเรื่องราวในแบบของมันเอง ความผูกพันกับสายน้ำจึงไม่เพียงแต่หล่อหลอมความรู้สึกสงบ แต่ยังสร้างมุมมองต่อความงามที่ออกมาในผลงานศิลปะทั้งในแง่ของโทนสี การจัดองค์ประกอบ และอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการส่งต่อ

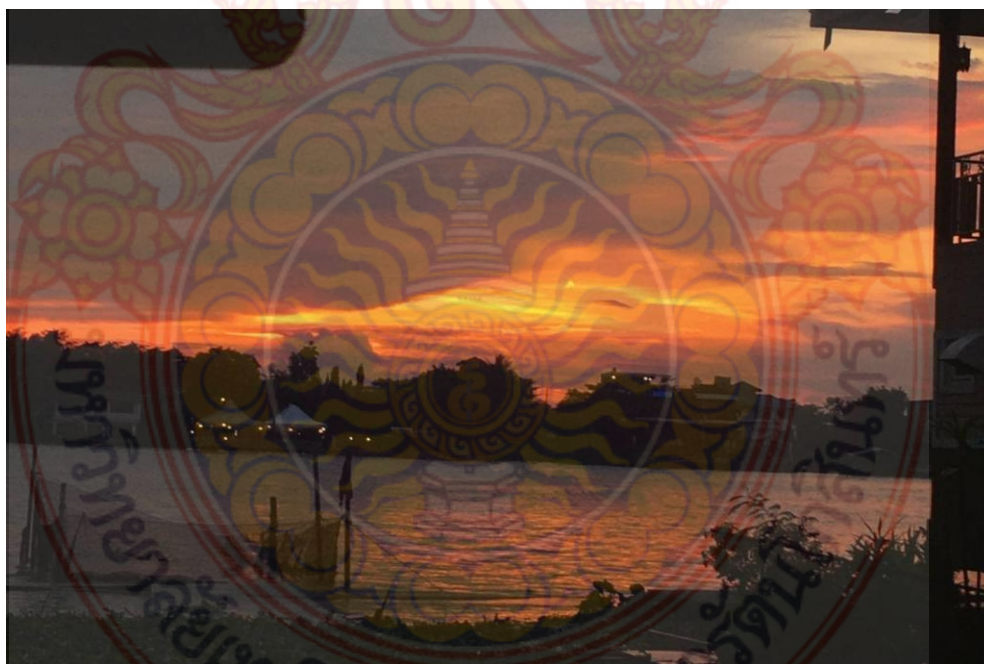
ภาพที่ 5 ภาพถ่ายริมหน้าบ้านของข้าพเจ้า

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

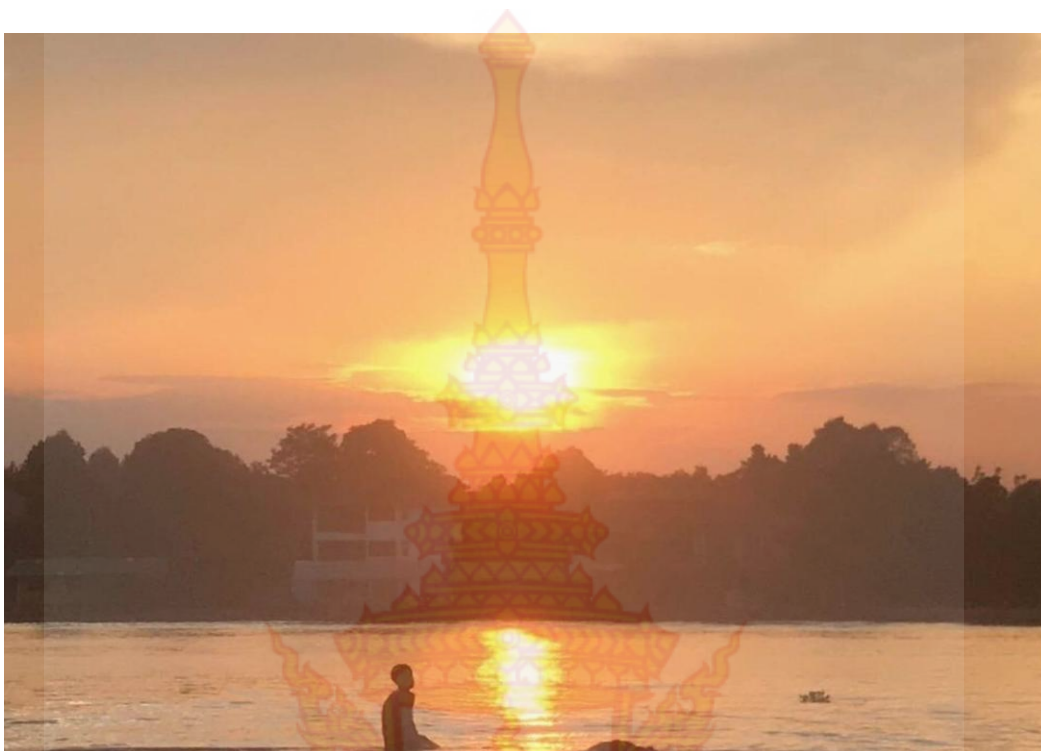
ภาพที่ 6 ภาพถ่ายริมหน้าบ้านของข้าพเจ้า

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 7 ภาพถ่ายริมหน้าบ้านของข้าพเจ้า

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 8 ภาพถ่ายริมหน้าบ้านของข้าพเจ้า

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

อิทธิพลศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual Art)

ศิลปะเชิงแนวคิดสร้างสรรค์ที่ให้ความสำคัญกับ “ความคิด” หรือ “แนวคิด” มากกว่ารูปแบบทางกายภาพของผลงาน⁴ โดยศิลปินมุ่งเน้นการสื่อสารสาระหรือประเด็นที่อยู่เบื้องหลังมากกว่าความงามหรือความสมบูรณ์ของรูปทรงเพียงอย่างเดียว ผู้ชมจึงมีบทบาทสำคัญในการตีความและสร้างความหมายร่วมกับผลงาน

แนวคิดดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินป็นนัยชัดเจน โดยผู้จัดทำมุ่งเน้นการถ่ายทอดสภาวะทางอารมณ์ ความเจ็บ ความว่าง และการใคร่ครวญภายใน มากกว่าการนำเสนอภาพที่มีความสมจริง ผลงานจึงเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมสามารถรับรู้และตีความได้อย่างอิสระ ตามประสบการณ์และความรู้สึกส่วนบุคคล

นอกจากนี้ การลดทอนรายละเอียดของรูปทรง และการใช้พื้นที่ว่างเป็นองค์ประกอบหลัก ยังสะท้อนแนวคิดของศิลปะเชิงแนวคิด ที่ให้ความสำคัญกับ “ความหมาย” มากกว่ารูปลักษณ์ภายนอก ทำให้ผลงานมีลักษณะเป็นนามธรรม และเชื่อมโยงไปสู่มิติทางจิตใจและจิตวิญญาณของผู้ชม

⁴ Sol LeWitt. (1967). “Paragraphs on Conceptual Art”. Artforum, 79–83

ภาพที่ 9 ผลงานของ Joseph Kosuth
ที่มา : <https://themomentum.co/conceptual-art/>

ภาพที่ 10 ผลงานของ Sol LeWitt⁵
ที่มา : <https://massmoca.org/event/walldrawing901/>

⁵ Joseph Kosuth. (1969). "Art after Philosophy". Studio International, 134–137

อิทธิพลจากศิลปกรรม

ในกระบวนการพัฒนาของศิลปินพันธ์ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานของศิลปินหลายท่านที่มีแนวทางอัตลักษณ์ เช่น

แอนด์ มาจิล (Anne Magill)

เป็นศิลปินชาวไอร์แลนด์เหนือ เกิดและเติบโตในเมืองที่มีประวัติศาสตร์และบรรยากาศเงียบสงบ ผลงานของเธอถ่ายทอดภาพบุคคลหรือฉากในชีวิตประจำวันด้วยโทนสีหม่นนุ่มและใช้แสงเงาอย่างประณีต ลักษณะการจัดองค์ประกอบที่เว้นพื้นที่ว่าง (negative space) ซึ่งช่วยสร้างความรู้สึกคล้ายความทรงจำที่เลือนรางและไม่ชัดเจน ส่งผลให้ผู้ชมเกิดการตีความเชิงอารมณ์มากกว่าการรับรู้เชิงรูปธรรม

วิธีการนี้ได้สร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าพัฒนาแนวทางการใช้โทนสีที่นุ่มลึก และสร้างบรรยากาศเงียบสงบในผลงานของตน

ภาพที่ 11 ภาพศิลปิน แอนด์ มาจิล

ที่มา : About – Anne Magill

ภาพที่ 12 ผลงานของ แอนด์ มาจิล (Anne Magill) เข้าถึงเมื่อ 12 สิงหาคม 2568

ชื่อผลงาน : WALKING THE LAND

เทคนิค : อะคริลิคบนกระดาษ

ขนาด : 15 x 21 ซม

ที่มา : <https://annemagill.com/product/homeward/>

เอ็ดเวิร์ด ฮอปเปอร์ (Edward Hopper)

อีกหนึ่งศิลปินที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้คือ Edward Hopper จิตรกรชาวอเมริกัน ผู้มีชื่อเสียงในการถ่ายทอดบรรยากาศของความเงียบและความโดดเดี่ยวในสังคมสมัยใหม่ ผ่านภาพพื้นที่ทั้งในเมืองและชนบท โดยเฉพาะการใช้แสงธรรมชาติและเงาที่มีความคมชัดและเฉพาะเจาะจง

ลักษณะการจัดแสงของเขามีได้เป็นเพียงองค์ประกอบทางทัศนศิลป์เท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดอารมณ์และนำสายตาของผู้ชมไปยังจุดสำคัญของภาพ ทำให้เกิดความรู้สึกนิ่งงัน โดดเดี่ยว และมีระยะห่างทางอารมณ์ระหว่างตัวละครกับพื้นที่โดยรอบ

แนวคิดดังกล่าวได้ส่งอิทธิพลต่อข้าพเจ้าในการนำแสงและเงามาใช้เป็นองค์ประกอบหลักเพื่อสร้างจุดเน้นของภาพ และขับเน้นสภาวะทางอารมณ์ของตัวบุคคลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อันสอดคล้องกับแนวคิดหลักของผลงานที่มุ่งเน้นความเงียบและการสำรวจภายในจิตใจ

ภาพที่ 13 ภาพศิลปิน เอ็ดเวิร์ด ฮอปเปอร์

ที่มา : Edward Hopper – Wikipedia

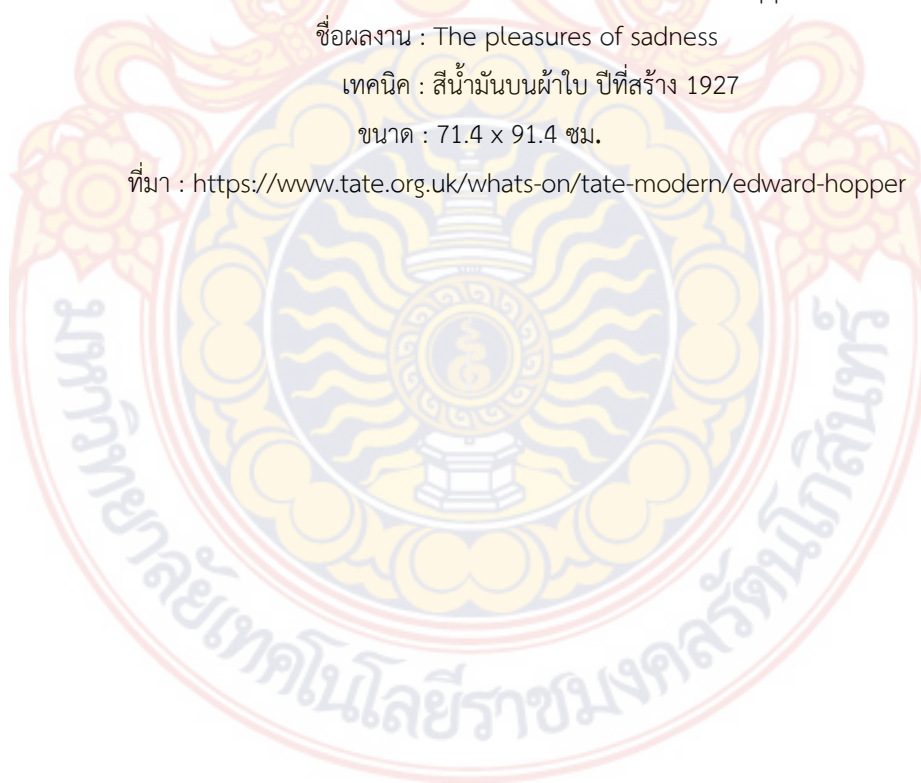
ภาพที่ 14 ผลงานของ เอ็ดเวิร์ด ฮอปเปอร์ (Edward Hopper)

ชื่อผลงาน : The pleasures of sadness

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง 1927

ขนาด : 71.4 x 91.4 ซม.

ที่มา : <https://www.tate.org.uk/whats-on/tate-modern/edward-hopper>

วิลเฮล์ม แฮมเมอร์ชอย (Vilhelm Hammershøi)

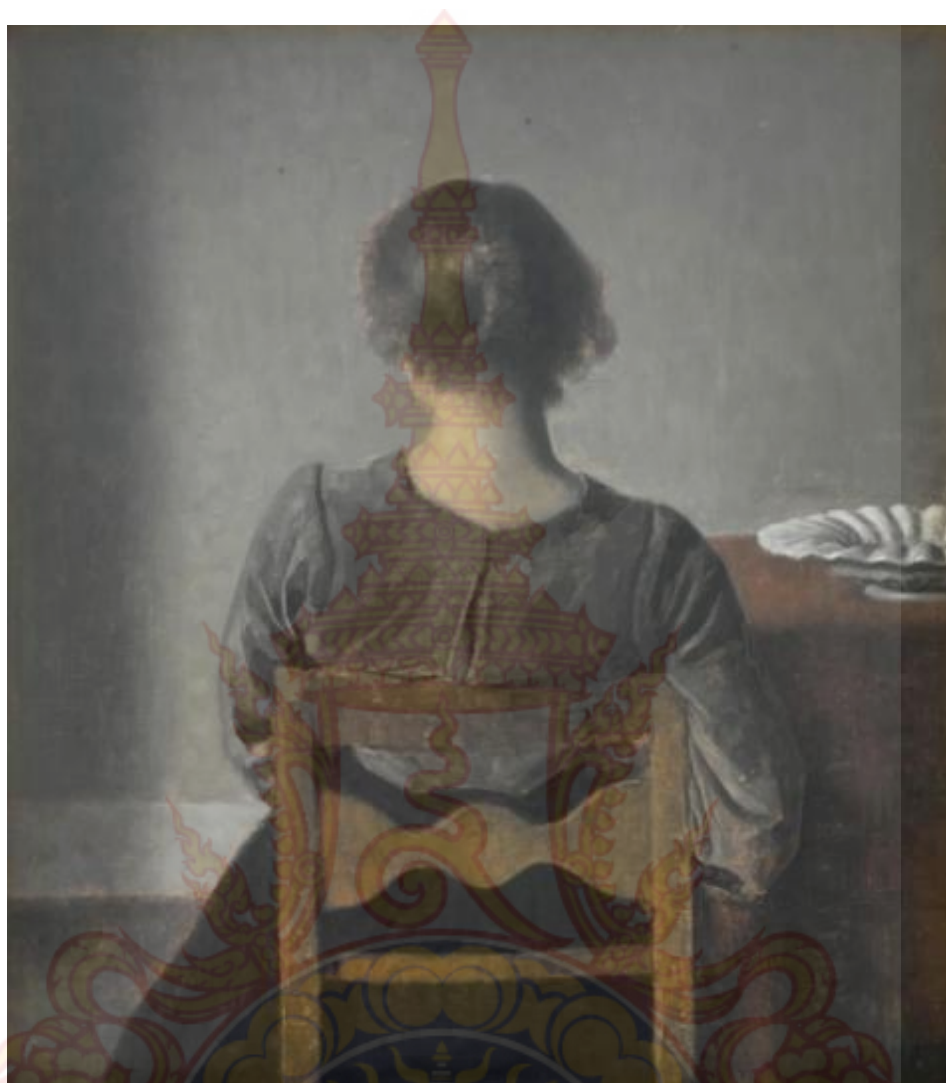
เกิดเมื่อ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 1864 – 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1916 เป็นจิตรกรชาวเดนมาร์ก เขามีชื่อเสียงจากภาพภายในอาคารที่สงบนิ่ง เต็มไปด้วยแสงอ่อนและโทนสีจำกัด เช่น เทา น้ำตาล และขาว ลักษณะเด่นคือตัวละครมักหันหลังหรือไม่เปิดเผยใบหน้า สร้างบรรยากาศลึกลับและน่าครุ่นคิด

สิ่งนี้มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าในการใช้ท่าทางและมุมมองของตัวละคร เพื่อให้ผู้ชมได้ตีความด้วยตัวเอง

ภาพที่ 15 ภาพเหมือนศิลปิน วิลเฮล์ม แฮมเมอร์ชอย

ที่มา : Vilhelm Hammershøi - Wikipedia

ภาพที่ 16 ผลงานของ Vilhelm Hammershøi

ชื่อผลงาน : Rest

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ ปีที่สร้าง 1905

ขนาด : 46 x 49 ซม.

ที่มา : <https://www.irishtimes.com/culture/art-and-design/visual-art/the-strange-silent-beauty-of-vilhelm-hammershøi-s-paintings-1.3933194>

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

ในการทำงานสร้างสรรค์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นจากแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกส่วนตัวต่อ “การพักระหว่างทาง” ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการนั่งพักเงียบ ๆ หลังจากการเดินทาง การหยุดเพื่อทบทวนความคิด หรือแม้กระทั่งการปล่อยให้เวลาผ่านไปอย่างช้า ๆ ความรู้สึกเหล่านี้นำมาสู่การสร้างงานศิลปะที่เน้นบรรยากาศเงียบสงบ อันเกิดจากประสบการณ์จริงและความทรงจำส่วนตัวที่เคยเผชิญ

ข้าพเจ้าเลือกใช้รูปแบบการพิมพ์ภาพและการสร้างโทนแสงเงาเป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และบรรยากาศให้ผู้ชมรับรู้ถึงความรู้สึกของ “การพัก” มากกว่าการเล่าเรื่องราวโดยตรงไปตรงมา

ขั้นตอนประมวลความคิดที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจหลักมาจากประสบการณ์ส่วนตัวในชีวิตประจำวันที่ต้องเจอกับความเหนื่อยล้า ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การทำงาน หรือการใช้ชีวิตในสังคมเมืองที่เต็มไปด้วยความเร่งรีบ การได้หยุดพักเพียงชั่วครู่ กลายเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ช่วยเติมพลังใจและปลงชีวิต

ภาพการ “นั่งพัก” จึงไม่ได้หมายถึงเพียงการพักร่างกาย แต่ยังหมายถึงการได้หยุดทบทวนความคิดภายในใจ การถ่ายทอดภาพบุคคลที่เคลื่อนไหวให้กับผู้ชมคือการเน้น “ความรู้สึก” มากกว่าการสื่อสารตัวตนของบุคคลนั้น ๆ โดยตรง ทำให้ผู้ชมสามารถตีความหรือเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ของตนเองได้

ขั้นตอนการประมวลความคิดที่แสดงออกทางรูปธรรม

ด้านเนื้อหา ผลงานมุ่งเน้นการถ่ายทอด “บรรยากาศของการพัก” ที่เงียบสงบ และเต็มไปด้วยความเรียบง่าย ไม่ใช่การบอกเล่าเรื่องราวที่ซับซ้อน แต่เป็นการหยุดอยู่กับ “ความรู้สึกในระหว่างทาง” อาจจะเป็นการนั่งพักบนเก้าอี้ มองทิวทัศน์รอบ ๆ หรือการหยุดอยู่กับความว่างเปล่าภายในใจ

ด้านรูปแบบ ในเชิงรูปแบบ ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคการสร้างงานภาพพิมพ์ โดยให้ความสำคัญกับแสง เงา และพื้นผิวที่เกิดจากการพิมพ์ เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ดูเงียบสงบ และมีความเป็นนามธรรมเล็กน้อย การเลือกวาดบุคคลในลักษณะเคลื่อนไหว ทำให้ไม่ต้องเน้นรายละเอียดส่วนบุคคล แต่กลับทำให้ผู้ชมเกิดพื้นที่ว่างในการตีความได้มากขึ้น

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปินพนธ์
ผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 17 ผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน : Before the Space Between

เทคนิค : Etching

ขนาด : 60 x 80 Cm.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 18 ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน : Where I Once Sat

เทคนิค : Etching

ขนาด : 60 × 80 Cm.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 19 ผลงานก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : The Presence of Waiting

เทคนิค : Etching

ขนาด : 80 x 60 Cm.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 20 ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน : Before It Became Quiet

เทคนิค : Etching

ขนาด : 60 x 80 Cm.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน กระบวนการภาพพิมพ์โลหะ เทคนิคภาพพิมพ์โลหะร่องลึก

ในการสร้างสรรค์ผลงานนี้นั้น เป็นผลงานศิลปนิพนธ์ โดยใช้เทคนิคกระบวนการภาพพิมพ์โลหะเทคนิคภาพพิมพ์โลหะร่องลึก (Etching) โดยผ่านกระบวนการการสร้างสรรค์ และมีรายละเอียดขั้นตอนการทำงานดังนี้

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการศิลปะภาพพิมพ์โลหะร่องลึก (Etching)

1. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

- แม่พิมพ์แผ่นทองแดง (Copper Plate)

2. อุปกรณ์ในการสร้างต้นแบบ (Sketch)

- กระดาษวาดภาพ (Sketch paper)
- กล้องถ่ายภาพ (DSLR Camera)

3. เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์

- เหล็กปลายแหลม (Etching Needle)
- เหล็กกลบ (Burnisher)
- ฝุ่นโรยเลือดมังกร (Aquatint Powder)
- ตะแกรงสำหรับย่างแม่พิมพ์

4. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์ด้วยเคมี

- กรดสำหรับกัดทองแดง (Ferric Chloride Acid)
- อ่างสำหรับแช่กรด (Tray)

5. อุปกรณ์ในการกั้น (ฉนวน) กันน้ำมันผิวแม่พิมพ์

- วานิชดำ (Type-P)
- เทปกาวพีวีซี (Masking Tape PVC)
- พู่กันหรือแปรงขนอ่อนสำหรับทาน้ำมันวานิชดำ (Soft Brush)
- ดินสอเขียนกระຈ (Mitsubishi grease pencil)

6. อุปกรณ์ในการล้างแม่พิมพ์

- กระดาษทรายน้ำ เบอร์ 1000 / 1500 / 2000
- น้ำยาล้างจาน (Dishwashing Liquids)
- น้ำส้มสายชู (Vinegar)
- ซีอิ้วขาว ซีอิ้วดำ (Soy Sauce)

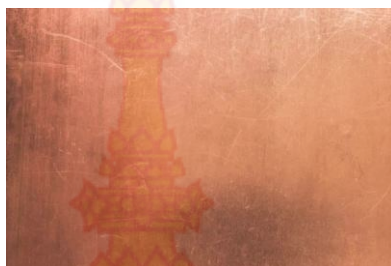
- เกลือป่น (Salt)
- เครื่องเป่าลมร้อน (Dyer)
- น้ำมันสน (Turpentine)
- ทินเนอร์ (Thinner)
- เศษผ้า (Rag)

7. อุปกรณ์สำหรับพิมพ์งาน

- แท่นพิมพ์แบบลูกกลิ้งหมุน (Etching Press)
- ผ้าสักหลาด (Woolen Fabric)
- กระดาษสำหรับพิมพ์ภาพพิมพ์ฟาเบียโน (Fabiano Paper 170g)
- กระดาษฟาเบรียอานโน (Fabriano Paper)
- กระดาษปรีฟ (Proof Paper)
- หมึกพิมพ์ (Etching Ink)
- เกรียงสำหรับผสมหมึกพิมพ์ (Painting Knife)
- ยางปาดหมึกพิมพ์ (Squeegee)
- กระดาษลอกลาย (Trace Paper)
- กระดาษกาวน้ำ
- กระดานไม้อัดสำหรับซึ่งผลงานเมื่อพิมพ์เสร็จแล้ว
- กระบอกฉีดน้ำ (Water Sprayer)
- ลูกกลิ้งยาง (Rubber Brayer)

ภาพวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการศิลปะภาพพิมพ์โลหะ

1. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

ภาพที่ 21 แม่พิมพ์ทองแดง (Copper Plate)

2. อุปกรณ์ในการสร้างต้นแบบ

ภาพที่ 22 กระดาษวาดภาพ (Sketch paper)

ภาพที่ 23 กล้องถ่ายภาพ (DSLR Camera)

3. เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์

ภาพที่ 24 เหล็กปลายแหลมและเหล็กกลบ

ภาพที่ 25 ตู้โรยผงเลื้อดมังกร

ภาพที่ 26 ตระแกรงสำหรับย่างแม่พิมพ์

4. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์ด้วยเคมี

ภาพที่ 27 กรดสำหรับกัดทองแดง (Ferric Chloride Acid)

ภาพที่ 28 อ่างสำหรับแช่กรด (Tray)

5. อุปกรณ์ในการกั้น (ฉนวน) กันน้ำบนผิวแม่พิมพ์

ภาพที่ 29 วานิชดำ (Type-P)

ภาพที่ 30 เทปกาวพีวีซี (Masking Tape PVC)

ภาพที่ 31 พู่กันหรือแปรงขนอ่อนสำหรับทาน้ำมันวานิชดำ (Soft Brush)

6. อุปกรณ์ในการล้างแม่พิมพ์

ภาพที่ 32 กระดาษทรายน้ำ เบอร์ 1000 / 1500

ภาพที่ 33 น้ำยาล้างจาน (Dishwashing Liquids)

ภาพที่ 34 น้ำส้มสายชู (Vinegar)

ภาพที่ 35 ซีอิ๊วขาว ซีอิ๊วดำ (Soy Sauce)

ภาพที่ 36 เกลือป่น (Salt)

ภาพที่ 37 เครื่องเป่าลมร้อน (Dyer)

ภาพที่ 38 น้ำมันสน (Turpentine)

ภาพที่ 39 ทินเนอร์ (Thinner)

ภาพที่ 40 เศษผ้า

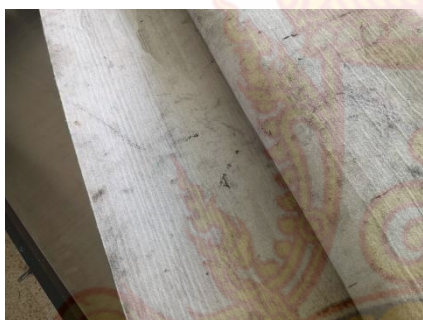
7. อุปกรณ์สำหรับพิมพ์งาน

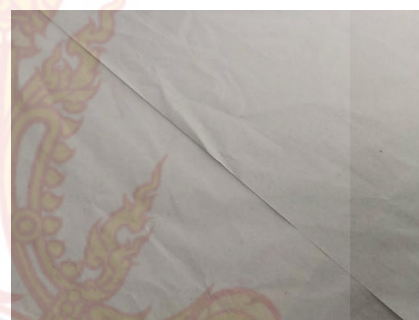
ภาพที่ 41 แท่นพิมพ์แบบลูกกลิ้งหมุน (Etching Press)

ภาพที่ 42 กระดาษฟาเบรียโน (Fabriano)

ภาพที่ 43 ผ้าสักหลาด (Woolen Fabric)

ภาพที่ 44 กระดาษปรูฟ (Proof Paper)

ภาพที่ 45 หมึกพิมพ์ (Etching Ink)

ภาพที่ 46 เกรียงสำหรับผสมหมึกพิมพ์ (Painting Knife)

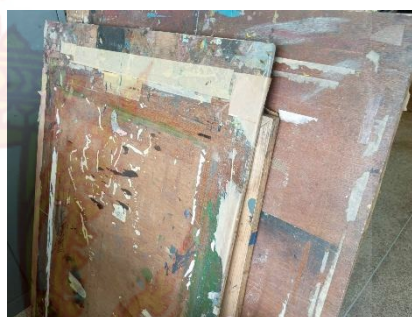
ภาพที่ 47 ยางปาดหมึกพิมพ์ (Squeegee)

ภาพที่ 48 กระดาษลอกลาย (Trace Paper)

ภาพที่ 49 กระดาษกาวน้ำ

ภาพที่ 50 กระดานไม้อัดสำหรับซึ่งผลงานเมื่อพิมพ์เสร็จแล้ว

ภาพที่ 51 กระบอกฉีดน้ำ (Water Sprayer)

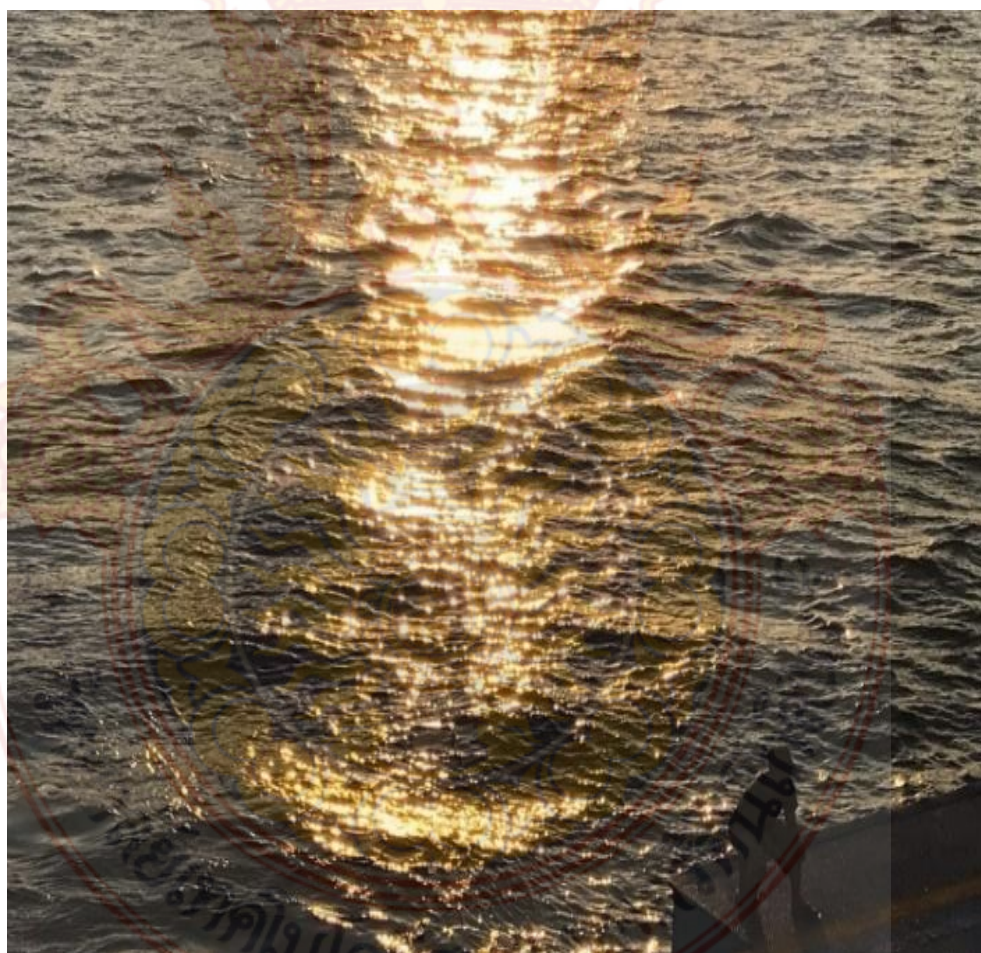

ภาพที่ 52 ลูกกลิ้งยาง (Rubber Brayer)

การสร้างสรรค์แบบร่าง

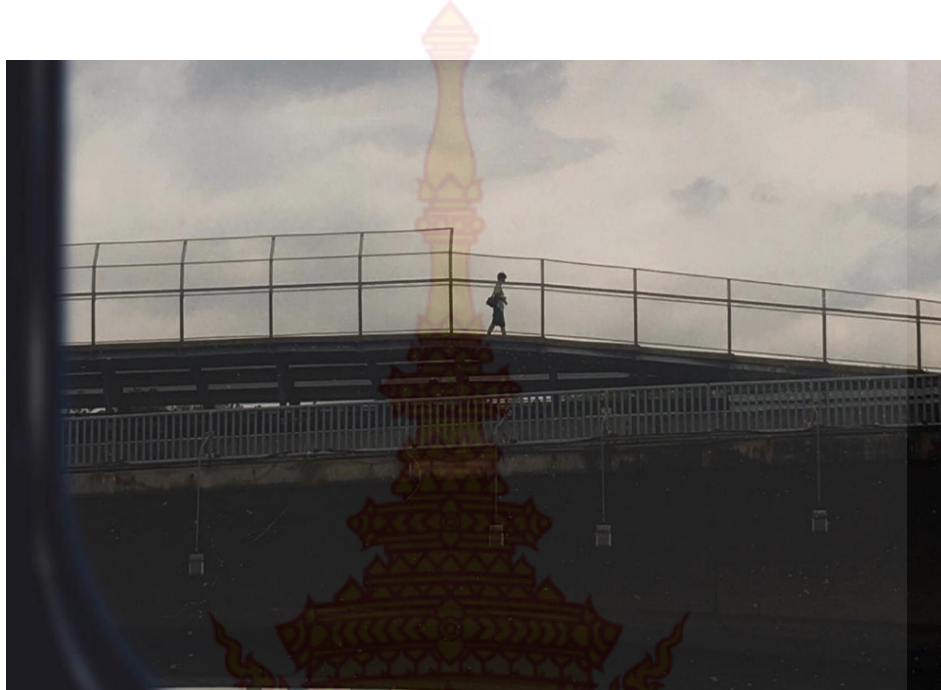
การสร้างสรรค์แบบร่างในงานนี้อาศัย “ภาพถ่าย” เป็นหลัก เนื่องจากภาพถ่ายสามารถบันทึกช่วงเวลาและบรรยากาศได้ชัดเจน โดยเฉพาะการยืน การนั่งพัก และสภาพแวดล้อมที่สะท้อนแนวคิดเรื่อง “การหยุดพักระหว่างทาง” ซึ่งเป็นแกนหลักของผลงาน ข้อมูลจากภาพถ่ายเหล่านี้ถูกนำมาต่อยอดเป็นแบบร่างเบื้องต้น เพื่อค้นหาองค์ประกอบ แสง-เงา และอารมณ์รวมของภาพ ก่อนพัฒนาไปสู่ภาพร่างที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาแนวทางจากผลงานศิลปินที่เกี่ยวข้อง ทั้งการใช้แสง การเว้นพื้นที่ว่าง และการจัดองค์ประกอบ ซึ่งช่วยกำหนดบรรยากาศให้ภาพร่างมีความเรียบง่ายและลึกซึ้ง การสร้างสรรค์แบบร่างจึงไม่ใช่เพียงการวาดตามภาพถ่าย แต่เป็นการเลือกสรรและตีความร่วมกับแนวคิดทางศิลปะ เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และสาระที่สอดคล้องกับผลงานโดยรวม

ภาพที่ 53 ภาพถ่ายเพื่อเป็นแนวทางการทำแบบร่าง

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 54 ภาพถ่ายเพื่อเป็นแนวทางการทำแบบร่าง
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 55 ภาพถ่ายเพื่อเป็นแนวทางการทำแบบร่าง
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 56 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 57 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 58 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 59 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการขยายภาพร่าง

ภาพร่างเบื้องต้นที่จัดทำไว้ในกระดาษขนาด 21×28 ซม. ถูกนำมาขยายสัดส่วนให้ใหญ่ขึ้นเป็น 60×80 ซม. โดยผ่านกระบวนการปรับเกลและตรวจสอบความสมดุลขององค์ประกอบอีกครั้ง การขยายภาพในขั้นตอนนี้ทำให้มีพื้นที่มากขึ้นสำหรับการเพิ่มเติมรายละเอียด ตลอดจนปรับจังหวะของแสงและเงาให้กลมกลืน เหมาะสม และสอดคล้องกับบรรยากาศที่ต้องการสื่อ ทั้งยังเป็นช่วงเวลาที่เปิดโอกาสให้ผู้สร้างสรรค์ได้ทบทวนและแก้ไขภาพร่างอย่างรอบคอบ

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์

ภายหลังจากการขยายภาพร่างลงบนแม่พิมพ์ ผู้จัดทำได้ดำเนินการเตรียมพื้นผิวของทองแดง เพื่อให้มีความเรียบเนียนและเหมาะสมต่อกระบวนการสร้างภาพพิมพ์ โดยใช้กระดาษทรายน้ำเบอร์ 1000–1500 ขัดพื้นผิวของแม่พิมพ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดความหยาบและปรับสภาพพื้นผิวให้เรียบละเอียดมากยิ่งขึ้น

กระบวนการขัดดังกล่าวช่วยให้พื้นผิวของแม่พิมพ์มีความพร้อมในการรับหมึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยควบคุมน้ำหนักของภาพพิมพ์ให้มีความสม่ำเสมอ ลดปัญหาพื้นผิวไม่เรียบหรือร่องรอยที่ไม่พึงประสงค์ในระหว่างการพิมพ์

ภาพที่ 60 ขั้นตอนการขัดเพื่อเตรียมแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์

เมื่อได้ภาพร่างที่ขยายแล้ว จึงนำไปคัดลอกลายลงบนแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง โดยเริ่มจากการทาน้ำยาปกป้องผิวหน้าแม่พิมพ์ในอัตราส่วนที่เหมาะสม เพื่อป้องกันไม่ให้ผิวโลหะสัมผัสโดยตรงกับการขีดขูดหรือสารกัดกร่อน หลังจากนั้นจึงทำการวาดลายเส้นตามภาพร่างลงไปยังอย่างระมัดระวังให้ครบถ้วนทุกองค์ประกอบ เมื่อเสร็จสิ้นแล้วจึงเข้าสู่การขยายเส้นและเก็บรายละเอียดด้วยเครื่องมือสำหรับการทำงานแม่พิมพ์ เพื่อให้เส้นและพื้นที่เงามีความคมชัดและพร้อมต่อการพิมพ์งานจริง

ในขั้นตอนนี้ ผู้จัดทำให้ความสำคัญกับการควบคุมน้ำหนักของเส้นและจังหวะของลายเส้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และบรรยากาศของภาพให้ใกล้เคียงกับภาพร่างต้นแบบมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมของแม่พิมพ์ก่อนเข้าสู่กระบวนการกัดกรดและการพิมพ์ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของผลงานในขั้นตอนสุดท้าย

ภาพที่ 61 ขั้นตอนการทาวานิชดำ

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 62 ขั้นตอนการคัดลอกลายลงบนแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ(Etching)

หลังจากขยายภาพร่างลงบนแม่พิมพ์ทองแดงแล้ว จึงใช้เหล็กปลายแหลมขีดตามเส้นโครงสร้างให้เกิดร่อง ก่อนนำแม่พิมพ์ไปแช่กรดเพื่อกัดผิวทองแดงประมาณ 10 นาที เพื่อให้เกิดเส้นโครงหลักของงาน จากนั้นทำความสะอาดผิวหน้าแม่พิมพ์ด้วยน้ำสะอาด ทินเนอร์ น้ำมันสน น้ำส้มสายชู เกลือ และน้ำยาล้างจาน เพื่อเตรียมสำหรับขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 63 ขั้นตอนการคัดลอกลายลงแม่พิมพ์ด้วยเหล็กปลายแหลม

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 64 ขั้นตอนการกักรด

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

เมื่อแม่พิมพ์สะอาดดีแล้ว จึงนำไปโรยผงเลือดมังกร ที่ตำและกรองละเอียด โดยผ่านเครื่อง
โรย 3 รอบ และต้องกรองผงทุกครั้งเพื่อความสม่ำเสมอ เสร็จแล้วนำแม่พิมพ์ไปเผาไฟเพื่อให้ผงยึด
เกาะผิวหน้าอย่างแน่นหนา

ภาพที่ 65 ขั้นตอนการโรยเลือดมังกร

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภายหลังจากการโรยผงเลือดมังกรลงบนพื้นผิวของแม่พิมพ์แล้ว ขั้นตอนถัดไปคือการให้ความร้อนแก่แม่พิมพ์ หรือที่เรียกว่าการย่างแม่พิมพ์ โดยใช้แหล่งความร้อนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ผงเลือดมังกรหลอมละลายและยึดเกาะกับพื้นผิวโลหะอย่างแน่นหนา

กระบวนการนี้ต้องอาศัยการควบคุมอุณหภูมิและระยะเวลาอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการไหม้หรือกระจายตัวมากเกินไป ซึ่งอาจส่งผลต่อพื้นผิวและรายละเอียดของภาพพิมพ์ การย่างแม่พิมพ์ที่เหมาะสมจะช่วยให้เกิดพื้นผิวที่มีลักษณะเฉพาะ สามารถสร้างน้ำหนักและพื้นผิวของภาพพิมพ์ได้อย่างมีมิติและสอดคล้องกับแนวคิดของผลงาน

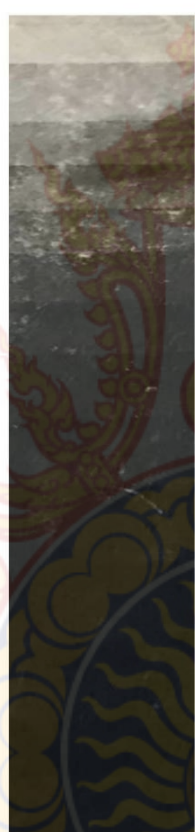
ภาพที่ 66 ขั้นตอนการย่างแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

หลังจากขั้นตอนการย้อมแม่พิมพ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้จัดทำได้ทำการศึกษาน้ำหนักแสง-เงาและวางแผนการสร้างค่าน้ำหนักในภาพ โดยอ้างอิงจากแผนภาพชาร์ทน้ำหนัก (Value Chart) ที่ได้จัดทำขึ้น เพื่อกำหนดระดับความเข้ม-อ่อนของแต่ละส่วนในผลงานให้มีความสัมพันธ์และสมดุลกัน.

การเตรียมน้ำยากัดกรด อัตราส่วน 1:3 (กรด 1 ส่วน ต่อน้ำ 3 ส่วน)

โดยใช้น้ำกรดจำนวน 1 กิโลกรัม ผสมกับน้ำสะอาด 3 ลิตร เพื่อให้ได้ความเข้มข้นที่เหมาะสมสำหรับกระบวนการกัดแม่พิมพ์

→ 5 วินาที	ผลรวม
→ 10 วินาที	= 15 วินาที
→ 15 วินาที	= 30 วินาที
→ 20 วินาที	= 50 วินาที
→ 25 วินาที	= 1.25 นาที
→ 35 วินาที	= 1.25 นาที
→ 45 วินาที	= 2.10 นาที
→ 1 นาที	= 3.10 นาที
→ 1.30 นาที	= 4.40 นาที
→ 2 นาที	= 6.40 นาที
→ 2.30 นาที	= 9.10 นาที
→ 3 นาที	= 12.10 นาที
→ 4.30 นาที	= 16.40 นาที
→ 5 นาที	= 21.40 นาที
→ 7 นาที	= 28.40 นาที
→ 10 นาที	= 38.40 นาที

ภาพที่ 67 ตารางแสดงค่าน้ำหนัก

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

แผนภาพดังกล่าวทำหน้าที่เป็นแนวทางในการควบคุมน้ำหนักของภาพในกระบวนการพิมพ์ ช่วยให้สามารถวางแผนการใช้เทคนิคเขียนไข (Aquatint) ได้อย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับบรรยากาศที่ต้องการถ่ายทอด ก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการสร้างน้ำหนักด้วยการเขียนไขในลำดับถัดไป

ขั้นตอนการเขียนไขเพื่อสร้างน้ำหนัก

ภายหลังจากการย่างแม่พิมพ์เรียบร้อยแล้ว ผู้จัดทำได้ดำเนินการเขียนไขลงบนพื้นผิวของแม่พิมพ์ เพื่อควบคุมค่าน้ำหนักของภาพพิมพ์ โดยใช้เทคนิคการระบายและเพิ่ม-ลดปริมาณของไขในแต่ละพื้นที่ เพื่อกำหนดความเข้ม-อ่อนให้เกิดมิติของแสงและเงา

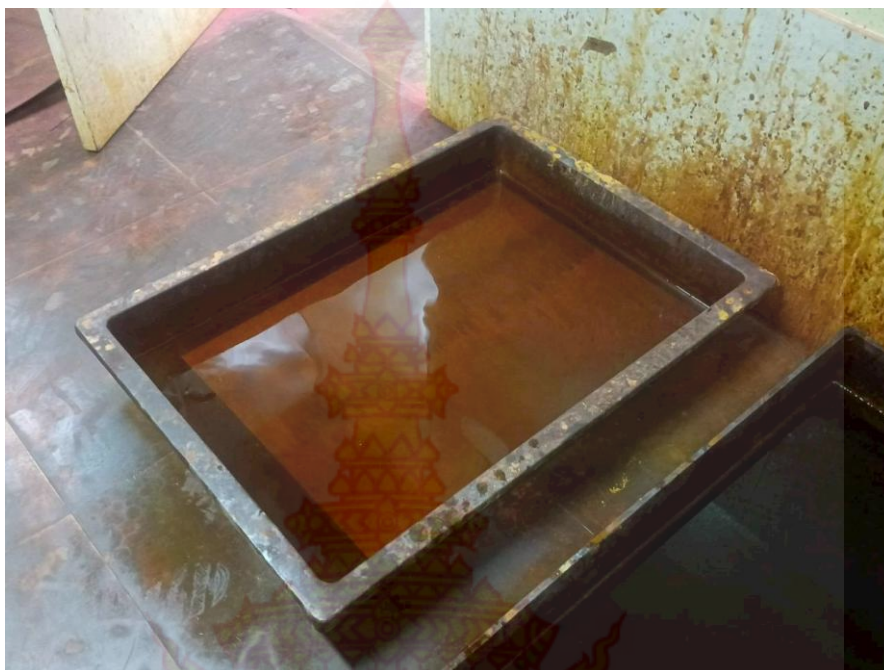
ในขั้นตอนนี้ ผู้จัดทำให้ความสำคัญกับการไล่น้ำหนักอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้เกิดความนุ่มนวลและต่อเนื่องของโทนภาพ อีกทั้งยังช่วยเสริมบรรยากาศและอารมณ์ของผลงานให้มีความลึกมากยิ่งขึ้น การเขียนไขจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของภาพพิมพ์ในขั้นตอนสุดท้าย

ภาพที่ 68 ขั้นตอนการเขียนไขสร้างน้ำหนัก

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

หลังจากนั้น ผู้จัดทำได้ทำการเขียนไขและกักรัดเข้าไปในบริเวณเดิมอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มระยะเวลาในการกักรัดเป็นลำดับ เพื่อให้เกิดค่าน้ำหนักที่เข้มข้นตามลำดับจากโทนสว่างไปสู่โทนเทา และพัฒนาไปจนถึงค่าน้ำหนักสูงสุด จนกระทั่งใช้ระยะเวลาในการกักรัดประมาณ 1 นาที เพื่อให้ได้ความเข้มของน้ำหนักตามที่ต้องการ แล้วจึงนำชิ้นมาล้าง เป่าให้แห้ง และทำการปิดพื้นที่ (Stop-out) ในส่วนที่ต้องการคงค่าน้ำหนักนั้นไว้

ภาพที่ 69 ขั้นตอนการแช่แม่พิมพ์ลงในน้ำกรด

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 70 หลังจากเขียนด้วยดินสอไขครบ 1 นาที

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการกันพื้นที่ด้วยสีซอร์คเชื่อน้ำมัน

ภายหลังจากการกักรวดครระยะเวลา 1 นาทีแล้ว ผู้จัดทำได้ดำเนินการกันพื้นที่เพิ่มเติมโดยใช้สีซอร์คชนิดเชื่อน้ำมัน ทาลงบนบริเวณที่ต้องการรักษาค่าน้ำหนักเดิมไม่ให้ถูกกักรวดเพิ่ม สีซอร์คดังกล่าวนอกจากจะทำหน้าที่เป็นตัวป้องกันกรวดแล้ว ยังช่วยสร้างลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างบนแม่พิมพ์ ส่งผลให้เกิดมิติและความหลากหลายของผิวสัมผัสในผลงานมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 71 การกันพื้นที่ด้วยสีซอร์คเชื่อน้ำมัน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 72 ย้ำการกันพื้นที่ด้วยสีขอร์คเชื่อน้ำมัน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การพัฒนาเทคนิคการกันพื้นที่ด้วยดินสอไขผสมน้ำมันสน

ในขั้นตอนนี้ ผู้จัดทำได้พัฒนาเทคนิคเฉพาะขึ้น โดยนำเศษดินสอไขมาผสมกับน้ำมันสน เพื่อใช้เป็นวัสดุในการกันพื้นที่บางส่วนของแม่พิมพ์ วัสดุที่ได้มีลักษณะกึ่งเหลว ทำให้สามารถควบคุมการทาและสร้างร่องรอยบนพื้นผิวได้อย่างอิสระ

นอกจากจะทำหน้าที่เป็นตัวป้องกันกรดแล้ว ยังช่วยสร้างลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างจากวิธีการกันพื้นที่แบบทั่วไป ทำให้เกิดมิติและความหลากหลายของผิวสัมผัสในผลงานมากยิ่งขึ้น ภายหลังจากนั้นจึงทำการปิดทับเพิ่มเติมด้วยฉนวนวานิชดำ เพื่อเตรียมเข้าสู่กระบวนการกัดกรดในลำดับถัดไป

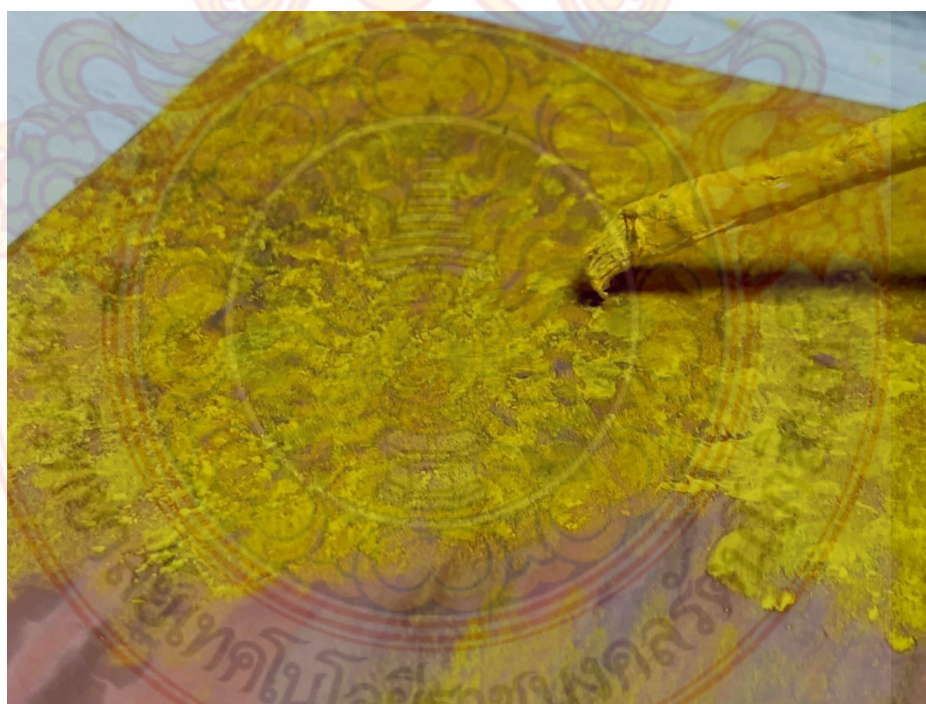
ในระยะแรกของการทดลองใช้เทคนิคดังกล่าว ผู้จัดทำยังไม่สามารถควบคุมลักษณะของวัสดุได้อย่างแม่นยำ ทำให้การกระจายตัวของพื้นผิวและการกันพื้นที่ยังไม่เป็นไปตามที่ต้องการ อย่างไรก็ตาม เมื่อได้มีการทดลองซ้ำในหลายชิ้นงาน ควบคู่กับการปรับสัดส่วนของวัสดุและเพิ่มประสบการณ์ในการใช้งาน ส่งผลให้สามารถควบคุมเทคนิคนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในที่สุด เทคนิคการใช้ดินสอไขผสมน้ำมันสนจึงสามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการกันพื้นที่และการสร้างพื้นผิวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ช่วยเสริมคุณค่าทางทัศนศิลป์ให้กับผลงานได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 73 การผสมระหว่างเศษดินสอไขและน้ำมันสน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

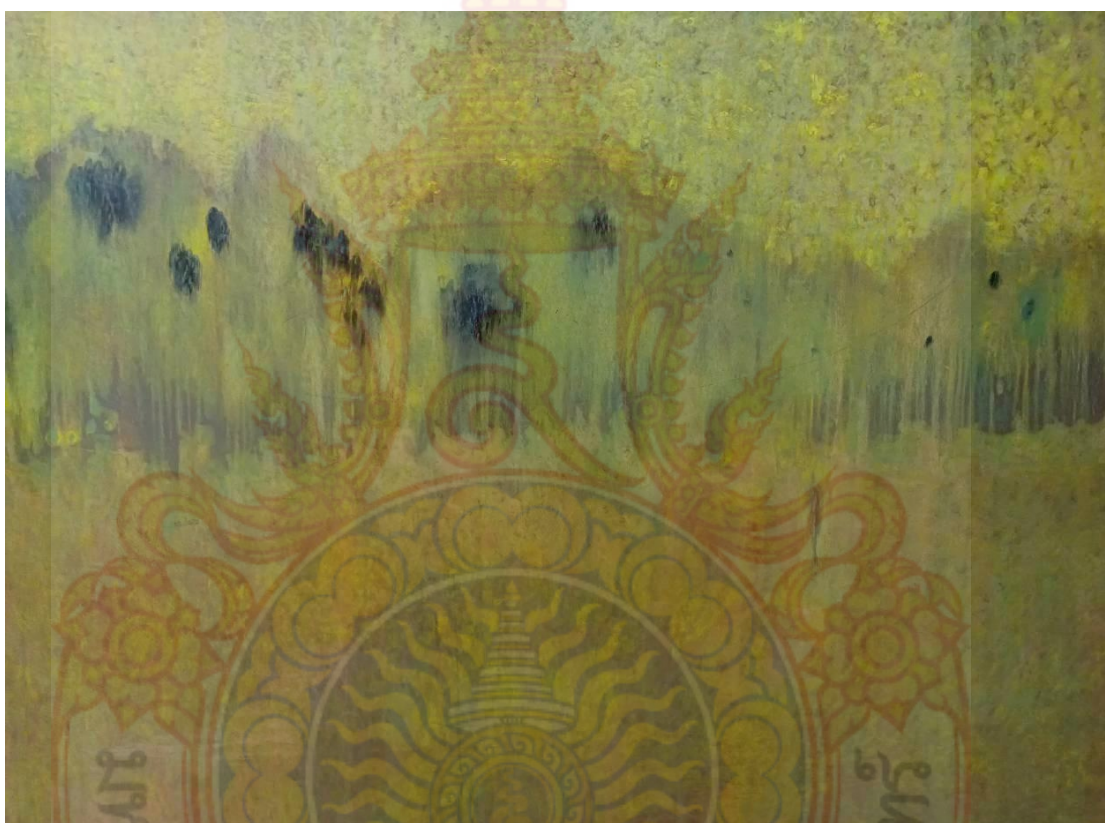
ภาพที่ 74 การปิดพื้นที่ด้วยเศษดินสอไขผสมน้ำมันสน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการปิดพื้นที่ด้วยวานิชสีดำขั้นสุดท้าย

ในขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการกัฏกรต ผู้จัดทำได้ทำการปิดพื้นที่ด้วยวานิชสีดำในบริเวณที่ต้องการรักษาค่าน้ำหนักขาวสูงสุด โดยเลือกเฉพาะส่วนที่มีความมั่นใจในความสว่างของภาพ เพื่อป้องกันไม่ให้พื้นผิวบริเวณดังกล่าวถูกกัฏกรตเพิ่มเติม

การดำเนินการในขั้นตอนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการควบคุมค่าน้ำหนักโดยรวมของผลงาน เนื่องจากช่วยคงความแตกต่างระหว่างพื้นที่สว่างและพื้นที่มืดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้ภาพมีมิติและความสมบูรณ์ทางแสง-เงาตามที่ได้วางแผนไว้

ภาพที่ 75 การปิดพื้นที่ด้วยวานิชดำ

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการล้างทำความสะอาดแม่พิมพ์

ภายหลังจากการกักตุนคราบตามระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้จัดทำได้นำแม่พิมพ์เข้าสู่ขั้นตอนการล้างทำความสะอาด เพื่อขจัดคราบวัสดุที่ใช้ในการกันพื้นที่ออกจากผิวแม่พิมพ์ โดยเริ่มจากการใช้น้ำมันสนและทินเนอร์ในการเช็ดล้างคราบไขมัน และสารเคลือบผิวต่าง ๆ ออกให้หมดจด

จากนั้นจึงทำการล้างซ้ำด้วยซีอิ๊วดำ น้ำส้มสายชู และเกลือ เพื่อช่วยปรับสภาพผิวโลหะและขจัดคราบออกไซด์ที่อาจหลงเหลืออยู่บนพื้นผิวแม่พิมพ์ ก่อนล้างขั้นสุดท้ายด้วยน้ำยาล้างจานและน้ำสะอาด เพื่อให้แม่พิมพ์สะอาดพร้อมสำหรับกระบวนการพิมพ์ในลำดับถัดไป

ภาพที่ 76 ล้างทำความสะอาดแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

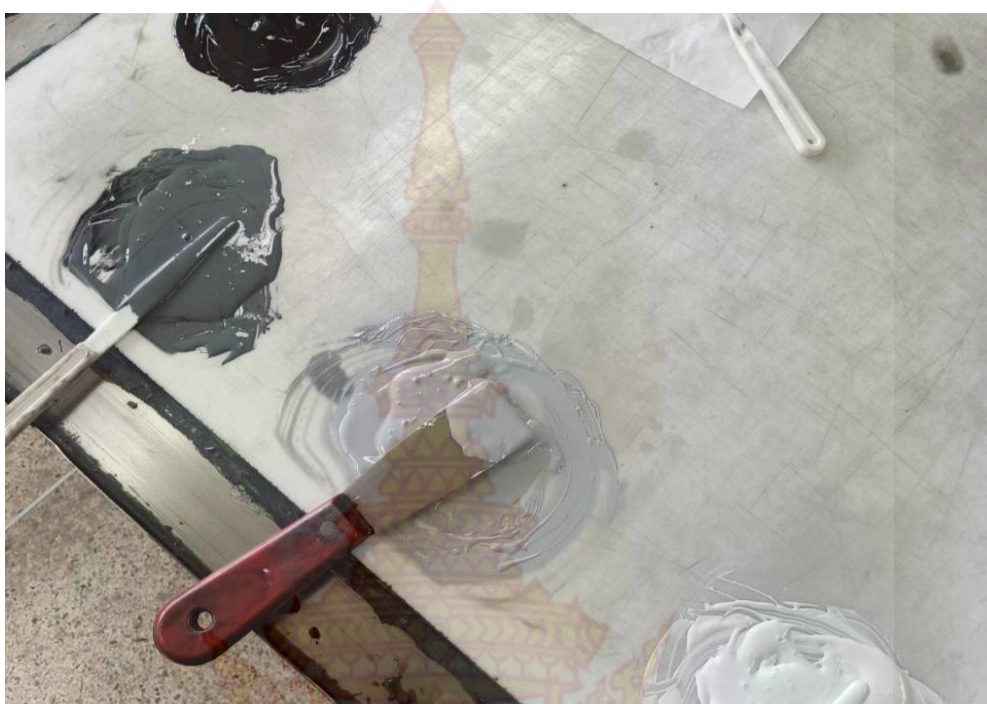
ภาพที่ 77 ขั้นตอนการล้างทำความสะอาดแม่พิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ

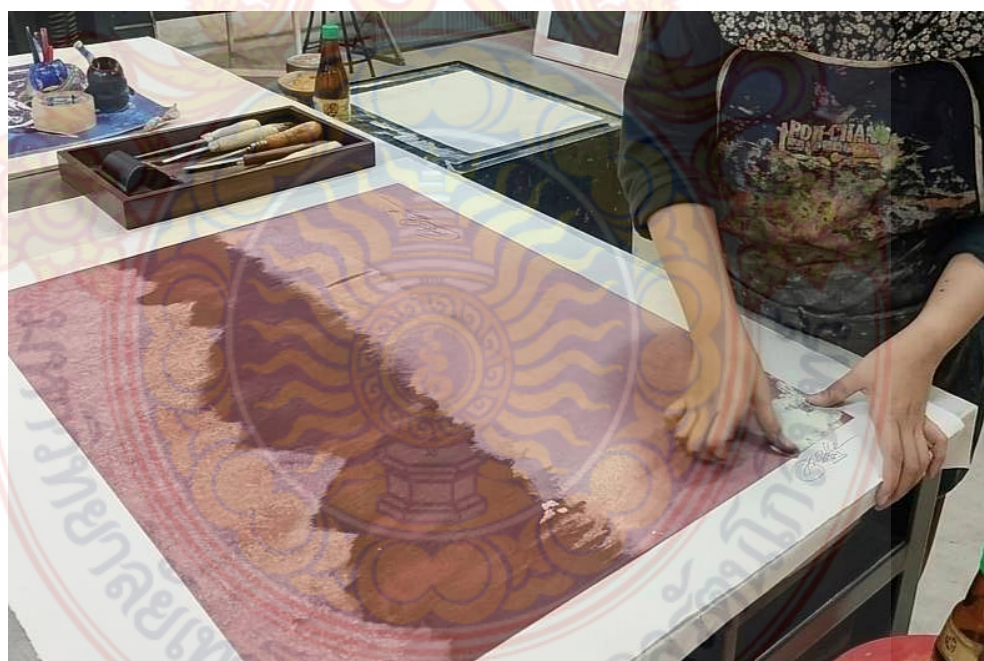
เมื่อเตรียมแม่พิมพ์ทองแดงเรียบร้อยแล้ว ผู้จัดทำได้ทำการผสมหมึกพิมพ์เพื่อให้ได้ค่าน้ำหนักที่ต้องการ โดยใช้โทนสีหลัก ได้แก่ สีขาว สีเทา และสีดำ มาปรับระดับความเข้ม-อ่อนให้สอดคล้องกับแผนภาพค่าน้ำหนักแสง-เงาที่ได้วางแผนไว้

จากนั้นจึงเริ่มอัดหมึกลงบนแม่พิมพ์ด้วยนิ้วมือ ให้หมึกซึมเข้าไปตามร่องลายทั้งหมด แล้วใช้กระดาษบรูฟจำนวน 4-5 แผ่น ชับหมึกส่วนเกินออก ก่อนใช้กระดาษไขลอกลายเซตบนผิวหน้าแม่พิมพ์เพื่อเก็บรายละเอียด และควบคุมน้ำหนักของหมึกบนพื้นผิวให้มีความนุ่มนวลและชัดเจนยิ่งขึ้น

ในระหว่างนี้ ได้ทำการแช่กระดาษพิมพ์ชนิด Fabriano ลงในน้ำ เพื่อให้กระดาษมีความนุ่มและยืดหยุ่นเหมาะสม เมื่อพร้อมใช้งานจึงนำกระดาษขึ้นมาซับน้ำให้พอหมาด จากนั้นวางแม่พิมพ์ลงบนแท่นพิมพ์ แล้ววางกระดาษพิมพ์ทับด้านบน ปิดด้วยกระดาษบรูฟและผ้าสักหลาดเป็นชั้นบนสุด เพื่อช่วยในการกระจายแรงกดอย่างสม่ำเสมอ

ภาพที่ 78 ขั้นตอนการผสมสี
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 79 ขั้นตอนการอัดหมึกด้วยนิ้วมือ
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 80 ขั้นตอนการซับหมึกออก
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 81 ขั้นตอนการใช้กระดาษลอกลายเซ็ดหมึก
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 82 ขั้นตอนการหมักกระดาษ

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 83 ขั้นตอนการนำกระดาษเข้าแท่นพิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ต่อมาจึงหมุนแท่นพิมพ์ให้ลูกกลิ้งรีดผ่าน จนกระดาษและแม่พิมพ์ถูกอัดเข้าหากันอย่างสมบูรณ์ เมื่อเปิดกระดาษพิมพ์ออก จะได้ภาพพิมพ์ที่ถ่ายทอดลงกระดาษ รายละเอียด และค่าน้ำหนักจากแม่พิมพ์ลงบนกระดาษอย่างครบถ้วน ซึ่งสะท้อนถึงการควบคุมเทคนิคและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โลหะได้อย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 84 ขั้นตอนการพิมพ์ด้วยแท่นพิมพ์โลหะ
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 85 ขั้นตอนการเปิดกระดาษพิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 86 ขั้นตอนการติดกระดาษพิมพ์ลงบนแผ่นไม้
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 87 ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์

ผลงานชื่อ : The Space Between : Arrival

เทคนิค : Etching

ขนาด : 60 x 80 Cm.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ เป็นการนำผลการศึกษาทางด้านแนวคิด ทฤษฎี และประสบการณ์ส่วนตัว มาพัฒนาเป็นผลงานศิลปะที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดสภาวะภายในของจิตใจ ผ่านการใช้ภาพทิวทัศน์และพื้นที่ว่างเป็นสื่อกลางในการสื่อสารความรู้สึก โดยมีแนวคิดหลักเกี่ยวกับ “พื้นที่ระหว่าง” ซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการหยุดนิ่ง การทบทวน และการรับรู้ตนเอง

ในกระบวนการพัฒนาผลงาน ผู้จัดทำได้ศึกษาทั้งในด้านเนื้อหา ความเชื่อ และมุมมองทางจิตวิญญาณ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางของผลงานให้มีลักษณะของความสงบ เรียบง่าย และแผ่วไปด้วยการใคร่ครวญภายใน โดยลดทอนองค์ประกอบของภาพให้เหลือเพียงสิ่งจำเป็น เพื่อเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมสามารถตีความและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของตนเองได้อย่างอิสระ

ในด้านรูปแบบ ผลงานมีลักษณะกึ่งนามธรรม ผสมผสานกับความเป็นรูปธรรม โดยยังคงปรากฏรูปทรงของธรรมชาติและมนุษย์ในลักษณะที่เรียบง่าย ไม่เน้นรายละเอียด แต่ให้ความสำคัญกับบรรยากาศ น้ำหนัก และพื้นผิวของภาพเป็นหลัก ขณะที่ด้านกลวิธี ผู้จัดทำเลือกใช้เทคนิคภาพพิมพ์เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดพื้นผิวและคุณลักษณะเฉพาะที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความปราณีอน และความไม่แน่นอนของความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม

จากกระบวนการดังกล่าว ส่งผลให้ผลงานมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากแนวคิดเริ่มต้นที่ยังคงยึดโยงกับบุคคลและความทรงจำ ค่อย ๆ เปลี่ยนผ่านไปสู่การนำเสนอพื้นที่ว่างและความนิ่งที่เปิดกว้างมากยิ่งขึ้น ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของมุมมองและการยอมรับสภาวะภายในของตนเองได้อย่างชัดเจน

ด้านเนื้อหาและแนวคิด

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้นำเสนอการสำรวจสภาวะภายในของจิตใจในช่วงเวลาของความเงียบ และการหยุดนิ่ง ผ่านแนวคิดเรื่อง “พื้นที่ระหว่าง” (The Space Between) ซึ่งหมายถึงช่วงของการเปลี่ยนผ่านระหว่างความทรงจำกับปัจจุบัน และระหว่างการยึดโยงกับการปล่อยวาง

แนวคิดดังกล่าวมีพื้นฐานจากประสบการณ์ส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันและการสูญเสีย โดยในระยะแรกของการสร้างสรรค์ยังคงมีการปรากฏของบุคคลในภาพ ก่อนจะค่อย ๆ ลดทอนลงเหลือเพียงพื้นที่และบรรยากาศ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ชมสามารถตีความและเชื่อมโยงกับความรู้สึกของตนเองได้อย่างอิสระ

ทั้งนี้ ผลงานยังสะท้อนแนวคิดด้านความไม่เที่ยงและการยอมรับในสภาวะของชีวิต ผ่านภาพที่มีความเรียบง่าย เจียบ และเปิดกว้าง เพื่อให้ผู้ชมได้หยุดและรับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายใน

ด้านลักษณะรูปแบบของผลงาน

ผลงานมีลักษณะรูปแบบกึ่งนามธรรมผสมผสานกับความเป็นรูปธรรม โดยยังคงปรากฏโครงสร้างของทิวทัศน์และรูปทรงมนุษย์ในลักษณะที่เรียบง่าย แต่ลดทอนรายละเอียดลง เพื่อเน้นการถ่ายทอดบรรยากาศและความรู้สึกมากกว่าความสมจริงของภาพ

การจัดองค์ประกอบเน้นพื้นที่ว่างเป็นสำคัญ โดยปล่อยให้พื้นที่ด้านหน้ามีความโล่งกว้าง ขณะที่มวลของภาพถูกรวมไว้ในระยะไกล ส่งผลให้เกิดความลึกและความรู้สึกของระยะห่างภายในภาพ อีกทั้งยังช่วยขับเน้นรูปทรงมนุษย์ให้โดดเด่นแม้จะมีขนาดเล็ก

ในด้านเทคนิค การใช้กระบวนการภาพพิมพ์ก่อให้เกิดพื้นผิวที่มีลักษณะเฉพาะ เป็นจุดและคราบที่กระจายตัวอย่างไม่สม่ำเสมอ ซึ่งช่วยเสริมให้ภาพมีความพริ้วเลื่อนและนุ่มนวล สอดคล้องกับแนวคิดของผลงานที่มุ่งเน้นความนิ่ง เจียบ และการรับรู้ภายใน

การนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ผู้จัดทำได้นำทัศนธาตุพื้นฐานทางศิลปะมาใช้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการถ่ายทอดแนวคิดและอารมณ์ของผลงาน โดยเฉพาะการใช้เส้น น้ำหนัก พื้นผิว และพื้นที่ว่าง เพื่อสร้างบรรยากาศของความนิ่ง เจียบ และความลึกของความรู้สึกภายใน

เส้น (Line)

เส้นในผลงานถูกใช้ในลักษณะที่เรียบง่ายและไม่ซับซ้อน เพื่อกำหนดโครงสร้างของภาพและสร้างจังหวะที่สอดคล้องกับบรรยากาศของความสงบ อีกทั้งยังช่วยนำสายตาของผู้ชมให้เคลื่อนไปภายในภาพ

ภาพที่ 88 ภาพแสดงทัศนธาตุเส้น

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

แสงและเงา (Light & Shade)

การไล่น้ำหนักหมึกสร้างความลึกและมิติ สื่อถึงความซับซ้อนของอารมณ์ที่ไม่อาจอธิบายได้ด้วยคำพูด

ภาพที่ 89 ภาพแสดงทัศนธาตุแสงและเงา

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างในผลงานถูกใช้เป็นองค์ประกอบหลัก โดยปล่อยพื้นที่ด้านหน้าให้โล่งกว้าง เพื่อลดทอนรายละเอียดและสร้างความรู้สึกของความนิ่ง เจียบ อีกทั้งยังช่วยขับเน้นมวลของภาพด้านหลังและรูปทรงมนุษย์ให้โดดเด่น พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ตีความและเชื่อมโยงกับความรู้สึกภายในตนเอง

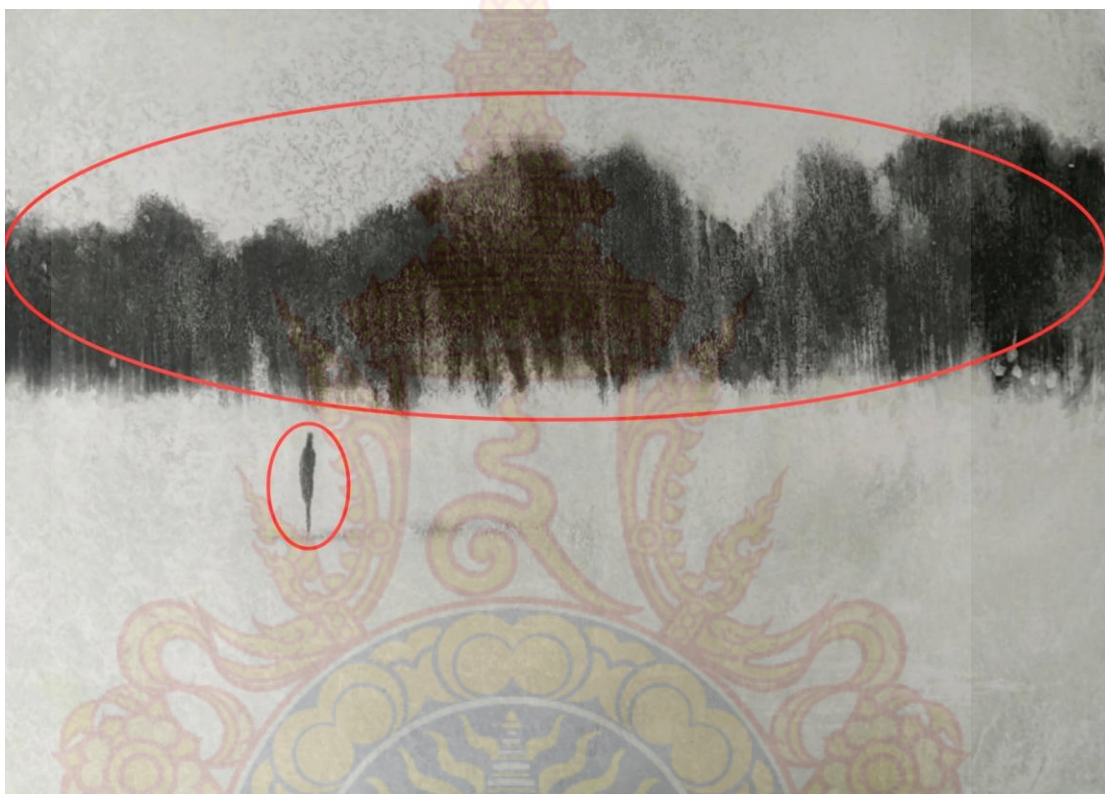

ภาพที่ 90 ภาพแสดงทัศนธาตุของพื้นที่ว่าง

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

รูปร่าง (Shape)

รูปร่างในผลงานมีลักษณะเรียบง่ายและถูกลดทอนรายละเอียด โดยยังคงเค้าโครงของรูปร่างมนุษย์และองค์ประกอบของธรรมชาติไว้ในลักษณะกึ่งนามธรรม เพื่อเน้นการสื่อสารทางอารมณ์และบรรยากาศมากกว่าความสมจริงของรูปร่าง

ภาพที่ 91 แสดงท่าทางการสื่อสาร

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวในผลงานเกิดจากเทคนิคภาพพิมพ์ที่ทำให้เกิดลักษณะเฉพาะของร่องรอยและคราบสีที่กระจายตัวอย่างไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้ภาพมีทั้งความหยาบและความพริ้วเลื่อน ซึ่งช่วยเสริมบรรยากาศของความคลุมเครือและความนิ่งสงบภายในผลงาน

ภาพที่ 92 แสดงท่าทางการสื่อสาร

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

แนวคิดของผลงาน ผลงานศิลปะชิ้นนี้เริ่มต้นจากการตีความ “ความเจ็บ” ในมิติที่ลึกซึ้งจากเดิมที่เป็นเพียงความสงบ กลับแปรเปลี่ยนเป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยความคลุมเครือและความไม่แน่นอน ภาพบุคคลที่ยืนอยู่ท่ามกลางบรรยากาศเลือนรางและโครงสร้างคล้ายพื้นที่ปิด ถูกนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ของการเผชิญหน้ากับสภาวะภายในจิตใจที่ยากจะอธิบาย พื้นที่โดยรอบที่พราวเลือนและไม่ชัดเจน สะท้อนถึงโลกแห่งความคิด ความทรงจำ หรือความรู้สึกที่ไม่เป็นรูปธรรม

องค์ประกอบที่คล้ายเส้นสายและโครงสร้างที่ล้อมรอบตัวบุคคล เปรียบเสมือนกรอบหรือขอบเขตบางอย่างที่มองไม่เห็น อาจตีความได้ว่าเป็นข้อจำกัด ความกดดัน หรือสภาวะที่กักขังทางความรู้สึก ขณะเดียวกัน การปรากฏของแสงสว่างบางจุดภายในภาพ ทำหน้าที่เสมือนความหวังหรือจุดยึดเหนี่ยวเล็ก ๆ ที่ยังคงอยู่ท่ามกลางความไม่ชัดเจนเหล่านั้น

ผลงานนี้มีได้มุ่งบอกเล่าเรื่องราวเฉพาะบุคคล แต่เปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้เชื่อมโยงกับประสบการณ์ภายในของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาของความสับสน การค้นหาทางออก หรือการอยู่กับความเจ็บที่ไม่อาจอธิบายได้อย่างชัดเจน ในท้ายที่สุด ผลงานจึงเป็นเสมือนภาพสะท้อนของ “พื้นที่ภายใน” ที่ทั้งเปราะบางและซับซ้อนของมนุษย์

วิเคราะห์ผลงาน ด้านองค์ประกอบและการใช้ทัศนธาตุ ผลงานชิ้นนี้ใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ซึ่งก่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของเส้นและพื้นผิวที่หลากหลาย เส้นสายที่ปรากฏมีทั้งลักษณะบาง เบา และขาดตอน สร้างความรู้สึกไม่มั่นคงและเคลื่อนไหวอย่างแผ่วเบา ขณะที่การกระจายตัวของน้ำหนักแสงและเงาถูกควบคุมให้เกิดความพราวเลือน ทำให้ภาพโดยรวมมีบรรยากาศคลุมเครือและลึกลับ

การจัดวางองค์ประกอบเน้นให้บุคคลเป็นจุดศูนย์กลาง ท่ามกลางพื้นที่ที่ล้อมรอบด้วยโครงสร้างและพื้นผิวที่ไม่ชัดเจน ช่วยสร้างความรู้สึกของการถูกโอบล้อมหรือถูกจำกัด พื้นที่มืดและหนักด้านล่างของภาพทำหน้าที่ถ่วงสมดุลและเสริมความรู้สึกกดทับ ในขณะที่แสงสว่างบางส่วนช่วยดึงสายตาและสร้างจังหวะภายในภาพ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 93 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : The Space Between : Silence

ขนาด : 60 x 80 Cm.

เทคนิค : Etching

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

แนวคิดของผลงาน ผลงานชิ้นนี้เป็นการต่อยอดแนวคิดเรื่อง “ความเจ็บ” ไปสู่สภาวะของ “การดำรงอยู่ท่ามกลางความว่างเปล่า” โดยใช้ภาพบุคคลที่ปรากฏอย่างเลือนรางและแทบกลืนไปกับพื้นที่โดยรอบ เป็นสัญลักษณ์ของตัวตนที่กำลังถูกลดทอนหรือค่อย ๆ จางหายไปในพื้นที่ของความรู้สึกภายใน

พื้นที่กว้างที่ขาวโพลนและพร่าเลือน เปรียบเสมือนพื้นที่ของความทรงจำหรือสภาวะจิตใจที่ไร้ขอบเขต ขณะที่แถบมืดด้านบนทำหน้าที่เหมือนขอบเขตหรือแรงกดทับบางอย่างที่ลอยอยู่เหนือความรู้สึก การวางตำแหน่งของบุคคลให้เอียงไปด้านข้าง ทำให้เกิดความรู้สึกไม่สมดุล สะท้อนถึงความไม่มั่นคงและความโดดเดี่ยวในเชิงอารมณ์

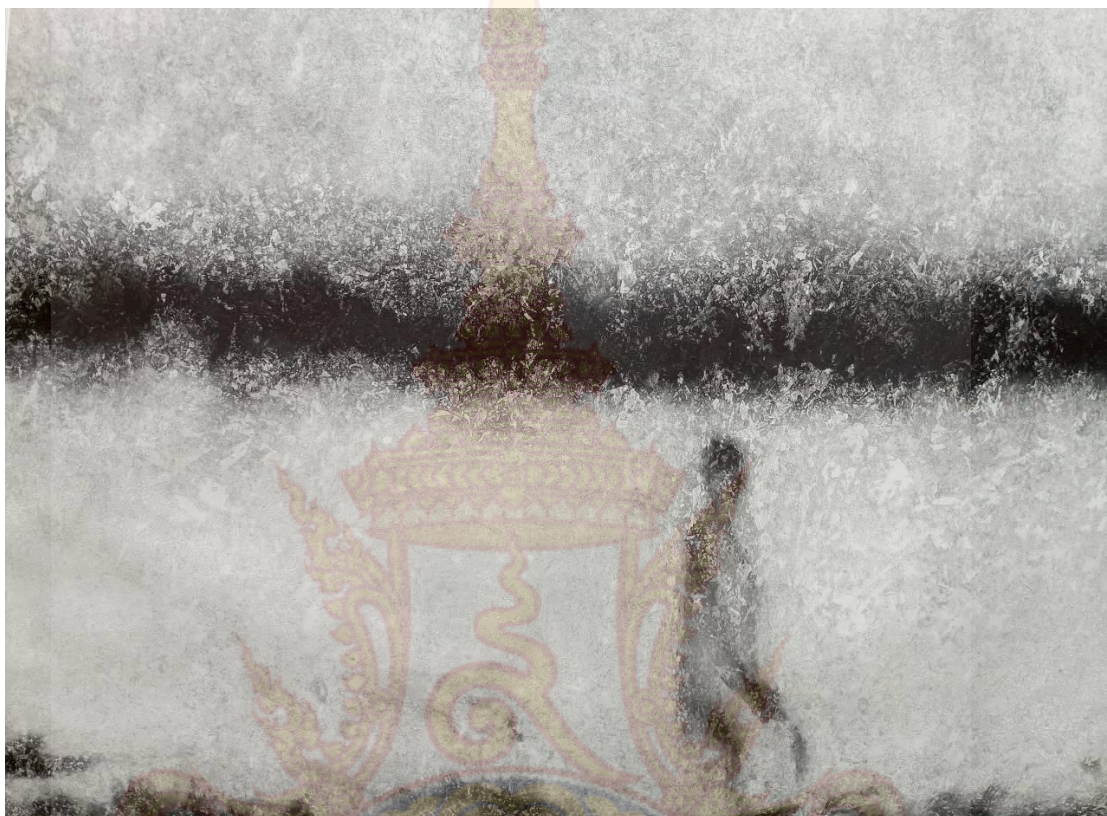
ผลงานนี้มีได้เน้นการบอกเล่าเรื่องราวที่ชัดเจน หากแต่เปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้เผชิญหน้ากับ “ความว่าง” ที่ปรากฏอยู่ในภาพ และตั้งคำถามถึงการมีอยู่ของตนเองในช่วงเวลาที่รู้สึกเลือนลางหรือไม่มั่นคง เป็นการชวนให้รับรู้ถึงความเปราะบางของการดำรงอยู่ในโลกภายใน

วิเคราะห์ผลงาน ด้านองค์ประกอบและการใช้ทัศนธาตุ ผลงานชิ้นนี้ยังคงใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ซึ่งสร้างพื้นผิวที่มีลักษณะเฉพาะ ทั้งความหยาบและความพร่าเลือนที่เกิดจากกระบวนการกัดกรดและการควบคุมน้ำหนักหมึก พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาพถูกปล่อยให้เป็นโทนสว่างและว่างเปล่า เพื่อขับเน้นให้รูปทรงของบุคคลที่จางปรากฏขึ้นอย่างแผ่วเบา

การใช้แถบสีเข้มบริเวณด้านบนของภาพทำหน้าที่สร้างน้ำหนักและความตึงเครียดทางสายตา เปรียบเสมือนแรงกดทับที่อยู่เหนือพื้นที่ว่าง ขณะที่รูปทรงของบุคคลถูกลดทอนรายละเอียดจนเกือบเป็นเพียงเงา ช่วยเน้นย้ำถึงความไม่ชัดเจนของตัวตน

โดยรวมแล้ว การจัดองค์ประกอบในลักษณะนี้ก่อให้เกิดความรู้สึกของความเจ็บ ความว่าง และความโดดเดี่ยวที่ลึกซึ้ง ผ่านการใช้ทัศนธาตุอย่างเรียบง่ายแต่มีพลังในการสื่อสารอารมณ์อย่างชัดเจน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 94 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : The Space Between : Standing Still

ขนาด : 60 × 80 Cm.

เทคนิค : Etching

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

แนวคิดของผลงาน ผลงานชิ้นนี้เป็นการขยายความแนวคิดเรื่อง “ความเจ็บ” จากพื้นที่ของมนุษย์ไปสู่ “ธรรมชาติ” โดยใช้ภาพต้นไม้เป็นสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ที่นิ่งสงบ แต่แฝงไปด้วยความซับซ้อนภายใน ต้นไม้ที่ปรากฏอย่างโดดเด่นท่ามกลางบรรยากาศที่พราวเลือน สะท้อนถึงสภาวะของการยืนหยัดอยู่ในพื้นที่ว่าง ทั้งในเชิงกายภาพและเชิงความรู้สึก

รูปทรงของกิ่งก้านที่แผ่กระจายออกไป เปรียบเสมือนการขยายตัวของความคิด ความทรงจำ หรืออารมณ์ที่เชื่อมโยงกันอย่างไม่เป็นระเบียบ ขณะที่ลำต้นซึ่งตั้งตรงทำหน้าที่เป็นแกนกลางของความมั่นคง ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ไม่ชัดเจน ผลงานจึงสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงภายในกับความไม่แน่นอนภายนอก

ผลงานนี้มีได้มุ่งเน้นการถ่ายทอดภาพธรรมชาติในเชิงความเหมือนจริง แต่ใช้ต้นไม้เป็นตัวแทนของสภาวะจิตใจของมนุษย์ ที่แม้จะดูนิ่งสงบภายนอก แต่ภายในกลับเต็มไปด้วยการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เป็นการเชื้อเชิญให้ผู้ชมได้ทบทวนความรู้สึกของตนเองผ่านภาพธรรมชาติที่เรียบง่ายแต่ลึกซึ้ง

วิเคราะห์ผลงาน ด้านองค์ประกอบและการใช้ทัศนธาตุ ผลงานใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ซึ่งช่วยสร้างเส้นสายที่ละเอียดและมีเอกลักษณ์ เส้นของกิ่งไม้ถูกนำมาใช้เป็นองค์ประกอบหลัก สร้างจังหวะและทิศทางภายในภาพ ขณะที่การซ้อนทับของเส้นก่อให้เกิดมิติและความซับซ้อนทางสายตา

การใช้แสงและเงาช่วยขับเน้นรูปทรงของต้นไม้ให้เด่นชัดจากพื้นหลังที่พราวเลือน พื้นที่ว่างรอบต้นไม้ถูกจัดวางอย่างระมัดระวัง เพื่อเน้นความโดดเด่นและความนิ่งสงบ ในขณะที่พื้นผิวที่เกิดจากกระบวนการพิมพ์ช่วยเพิ่มความรู้สึกของความเป็นธรรมชาติและความไม่สมบูรณ์

โดยรวมแล้ว การใช้ทัศนธาตุในผลงานชิ้นนี้มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความเรียบง่ายและความซับซ้อน ถ่ายทอดอารมณ์ของความเจ็บและการดำรงอยู่ได้อย่างลุ่มลึก ผ่านภาพธรรมชาติที่เป็นนามธรรมมากกว่ารูปธรรม

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 95 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : The Space Between : Becoming

ขนาด : 60 x 80 Cm.

เทคนิค : Etching

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

แนวคิดของผลงาน ผลงานชิ้นนี้เป็นการเน้นย้ำแนวคิดเรื่อง “ความเล็กของมนุษย์เมื่อเทียบกับพื้นที่ว่าง” โดยใช้ภาพบุคคลขนาดเล็กที่ปรากฏอยู่ท่ามกลางพื้นที่กว้างและว่างเปล่า เป็นสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ที่เปราะบางและโดดเดี่ยว ภาพบุคคลที่มีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับพื้นที่โดยรอบ สะท้อนถึงความรู้สึกของการถูกกลืนหายไป ในสภาพแวดล้อม หรือในความคิดและอารมณ์ของตนเอง

ในอีกมิติหนึ่ง พื้นที่ว่างดังกล่าวสามารถตีความเชื่อมโยงกับมุมมองทางศาสนา ว่าเป็น “พื้นที่ของการใคร่ครวญและการกลับคืนสู่ภายใน” ที่มนุษย์ต้องเผชิญหน้ากับตนเองและสิ่งที่ยังมองไม่เห็น การที่บุคคลมีขนาดเล็กและโดดเดี่ยว จึงสะท้อนถึงความถ่อมตนของมนุษย์ต่อสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ เวลา หรือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งดำรงอยู่อย่างเจียบงันแต่แฝงด้วยความหมาย

พื้นที่ว่างที่ครอบคลุมเกือบทั้งภาพ เปรียบเสมือนพื้นที่ของความเจียบ ความคิด หรือความรู้สึกที่ไม่มีขอบเขต ขณะเดียวกันก็อาจเป็นพื้นที่แห่งศรัทธา ที่เปิดโอกาสให้มนุษย์ได้ทบทวนตนเอง และค้นหาความสงบภายใน ท่ามกลางโลกที่กว้างใหญ่และไม่แน่นอน

ผลงานนี้มีได้ต้องการบอกเล่าเรื่องราวเฉพาะเจาะจง แต่เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ตีความและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของตนเอง ทั้งในเชิงความรู้สึกและจิตวิญญาณ เป็นการสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่าง “ตัวตน” “ความว่าง” และ “ความศรัทธา” ที่ดำรงอยู่ร่วมกันอย่างเจียบงัน

วิเคราะห์ผลงาน ด้านองค์ประกอบและการใช้ทัศนธาตุ ผลงานชิ้นนี้ใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) เพื่อสร้างพื้นผิวและน้ำหนักที่หลากหลาย โดยเน้นการใช้พื้นที่ว่างเป็นองค์ประกอบหลัก พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาพถูกปล่อยให้โล่งและสว่าง เพื่อขับเน้นให้รูปทรงของบุคคลที่มีขนาดเล็กปรากฏเด่นขึ้นมา

การจัดวางองค์ประกอบแบบไม่สมมาตร (Asymmetrical Balance) ช่วยสร้างความรู้สึกของความไม่มั่นคงและความโดดเดี่ยว ขณะที่การใช้แสงและเงาอย่างนุ่มนวลช่วยสร้างบรรยากาศที่เจียบและนิ่ง พื้นผิวที่เกิดจากกระบวนการพิมพ์ทำให้พื้นที่ว่างไม่ใช่เพียงความว่างเปล่า แต่มีมิติและความรู้สึกแฝงอยู่ภายใน

โดยรวมแล้ว การใช้ทัศนธาตุในผลงานชิ้นนี้มุ่งเน้นความเรียบง่ายแต่ทรงพลัง ถ่ายทอดอารมณ์ของความเจียบ ความเล็กของตัวตน และความโดดเดี่ยวได้อย่างชัดเจน ผ่านการจัดองค์ประกอบที่เปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้ตีความอย่างอิสระ.

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ภาพที่ 96 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน : The Space Between : Arrival

ขนาด : 60 × 80 Cm.

เทคนิค : Etching

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์เรื่อง The Space Between ผู้จัดทำได้ถ่ายทอดแนวคิดเกี่ยวกับความเจ็บ ความว่าง และการดำรงอยู่ของมนุษย์ในพื้นที่ภายใน ผ่านภาพบุคคลและองค์ประกอบของธรรมชาติที่ปรากฏอย่างเลื่อนราง โดยอาศัยทัศนธาตุสำคัญ ได้แก่ เส้น แสงและเงา พื้นที่ว่าง รูปทรง น้ำหนัก และพื้นผิว มาประกอบกันเพื่อสร้างบรรยากาศที่สะท้อนสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ ผลงานที่เกิดขึ้นสามารถสื่อถึงความรู้สึกที่ยากต่อการอธิบายด้วยถ้อยคำ และเปิดโอกาสให้ผู้ชมตีความหมายตามประสบการณ์ส่วนตัว อันสอดคล้องกับเป้าหมายของการสร้างสรรค์ผลงานที่มุ่งเน้นความหมายเชิงนามธรรมและการค้นหาความสงบภายใน

ผลการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ทำให้ผู้จัดทำได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของกระบวนการทำงานที่ต้องอาศัยทั้งการทดลอง การแก้ไข และการทบทวนความคิดของตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการควบคุมเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) เพื่อสร้างน้ำหนัก แสงเงา และพื้นผิวให้สามารถสื่ออารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังทำให้เห็นพัฒนาการของแนวคิดที่ค่อย ๆ ลึกซึ้งขึ้น จากการนำเสนอภาพบุคคลไปสู่การใช้สัญลักษณ์ของธรรมชาติ และการลดทอนรูปทรงจนเหลือเพียง “ความรู้สึก” ที่แฝงอยู่ในพื้นที่ว่าง

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่าผลงานมีความต่อเนื่องทางแนวคิดและสามารถเชื่อมโยงกันเป็นชุดผลงานได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะการใช้ “พื้นที่ว่าง” เป็นองค์ประกอบหลักที่ทำหน้าที่มากกว่าความว่างเปล่า แต่เป็นพื้นที่ของความคิด ความทรงจำ และการใคร่ครวญภายใน อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงกับมิติทางจิตวิญญาณและความศรัทธา ที่สะท้อนถึงความถ่อมตนของมนุษย์ต่อสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า ซึ่งช่วยเพิ่มความลุ่มลึกให้กับผลงานทั้งในเชิงอารมณ์และความหมาย

อย่างไรก็ตาม ข้อบกพร่องที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม ได้แก่ การฝึกฝนทักษะด้านเทคนิคการพิมพ์ให้มีความละเอียดและควบคุมได้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถถ่ายทอดรายละเอียดและน้ำหนักของภาพได้อย่างหลากหลาย รวมถึงการศึกษาทฤษฎีศิลปะและแนวคิดเชิงปรัชญาเพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการและขยายขอบเขตของการตีความ

ในอนาคต การพัฒนาผลงานสามารถต่อยอดไปสู่การสร้างชุดผลงานที่มีความต่อเนื่องและชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การนำเสนอการเปลี่ยนแปลงของสภาวะจิตใจในช่วงเวลาต่าง ๆ หรือการเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ภายในของมนุษย์กับบริบทภายนอก ทั้งในด้านสังคมและจิตวิญญาณ ซึ่งจะช่วยให้ผลงานมีมิติที่ลึกซึ้งและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

- อัจฉรา พองศรี. (2553). *ประวัติศาสตร์ศิลปะการพิมพ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิริติ บุญเจือ. (2550). *ปรัชญากับชีวิต*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

หนังสือภาษาอังกฤษ

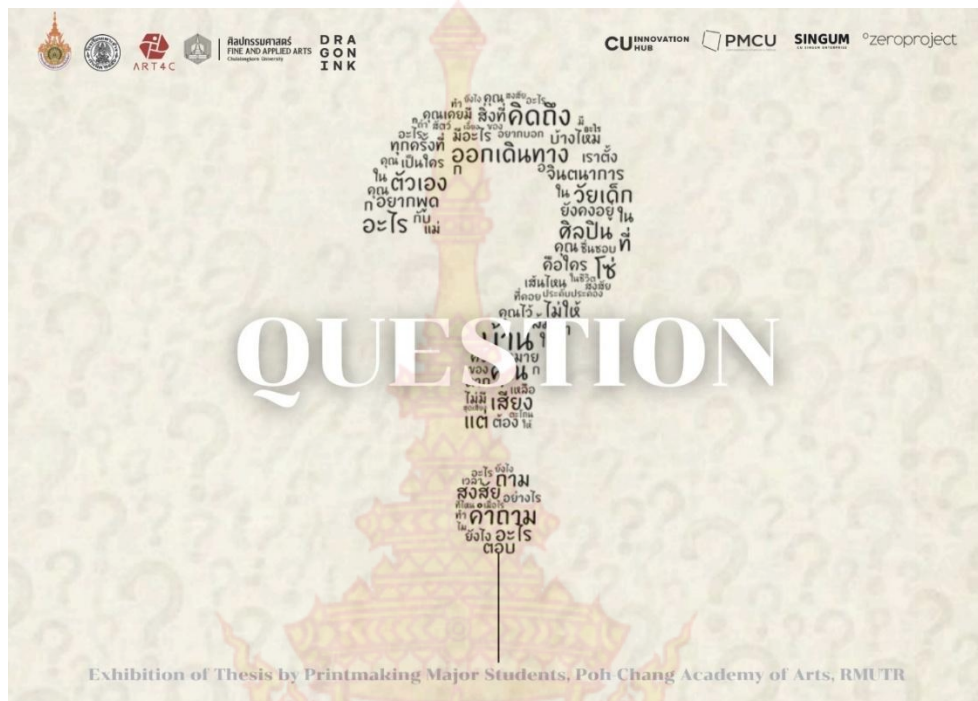
- Ekman, P. (2003). *Emotions Revealed: Recognizing Faces and Feelings to Improve Communication and Emotional Life*. New York: Times Books.
- Koren, L. (1994). *Wabi-Sabi for Artists, Designers, Poets & Philosophers*. California: Imperfect Publishing.
- Nasr, S. H. (1987). *Islamic Art and Spirituality*. Albany: State University of New York Press.

สารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์

- Al-Islam.org. (2023). *Nahjul Balagha – Sermons, Letters and Sayings of Imam Ali (a.s.)*. สืบค้น 10 กันยายน 2568, จาก <https://www.al-islam.org/nahjul-balagha>
- Rumi, J. (2023). *The Essential Rumi – Quotes and Teachings*. สืบค้น 12 กันยายน 2568, จาก <https://www.goodreads.com/author/quotes/875661>
- Stanford Encyclopedia of Philosophy. (2020). *Art and Aesthetics*. สืบค้น 18 กันยายน 2568, จาก <https://plato.stanford.edu/entries/aesthetics/>
- Quran.com. (2025). *The Noble Qur'an – English Translation*. สืบค้น 20 กันยายน 2568, จาก <https://quran.com/>
- Artnet. (n.d.). *Anne Magill: Biography & Conceptual Approach*. สืบค้น 31 มีนาคม 2569, จาก <https://www.artnet.com/artists/anne-magill/>
- The Art Story Foundation. (n.d.). *Edward Hopper: Concepts, Themes, and Ideas*. สืบค้น 31 มีนาคม 2569, จาก <https://www.theartstory.org/artist/hopper-edward/>
- The Momentum. (n.d.). *Conceptual Art*. สืบค้น 1 เมษายน 2569, จาก <https://themomentum.co/conceptual-art/>
- MASS MoCA. (n.d.). *Wall Drawing 901*. สืบค้น 1 เมษายน 2569, จาก <https://massmoca.org/event/walldrawing901/>

ภาคผนวก

ภาพที่ 98 ปกสูจิบัตรนิทรรศการศิลปนิพนธ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

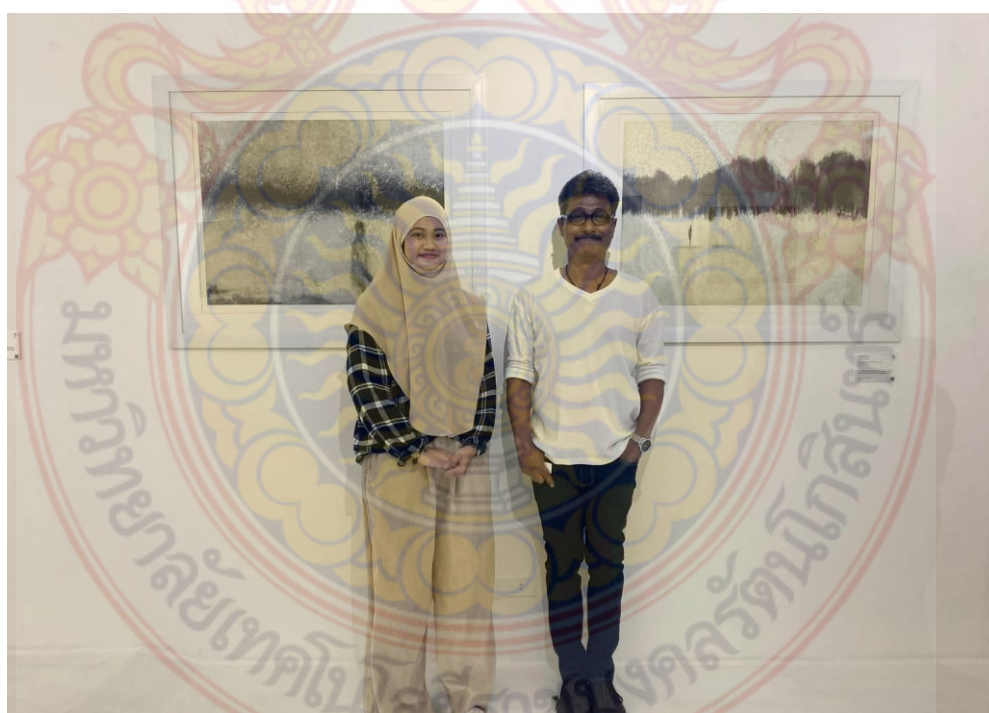

ภาพที่ 99 บัตรเชิญนิทรรศการศิลปนิพนธ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 100 ภาพถ่ายติดผลงาน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 101 ภาพถ่ายกับอาจารย์ที่ปรึกษา
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 102 บรรยากาศภายในงาน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 103 ภาพถ่ายกับประธาน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ-สกุล : นางสาวอุษิฎา ละอองเงิน
- วันเดือนปีเกิด : 15 มิถุนายน 2545
- ที่อยู่ปัจจุบัน : 49 ซอย นนทบุรี 11 แยก 1 ตำบล บางกระสอ อำเภอ เมือง
จังหวัด นนทบุรี 11000
- ประวัติการศึกษา : 2557 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวัดแจ้งศิริสัมพันธ์
2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
ทำอิฐศึกษา
2564 ระดับชั้นปริญญาตรีสาขาศิลปภาพพิมพ์ ภาควิจิตรศิลป์
วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- ประวัติการแสดงผลงาน : 2569 นิทรรศการศิลปนิพนธ์ ตอน คำถาม (Question) ณ Art4C Art
Centre
2567 นิทรรศการดินเปื้อนหมึก ครั้งที่ 16 ตอน トラตรึง (Im•Print)
ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน

